

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรงรับจำนำในประเทศไทย และต่างประเทศ

พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 เป็นกฎหมายแม่บทว่าด้วยโรงรับจำนำ ซึ่งกิจการโรงรับจำนำทุกประเภทอันได้แก่ โรงรับจำนำของเอกชน สถานธนาบาลกรุงเทพมหานคร สถานธนาบาลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานธนาบาลนคราจะห์ จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้

โดยที่พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ 31 ธันวาคม 2505 จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2506 เป็นต้นมา

พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม 3 ครั้ง

พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517

พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526

พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534

3.1 มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำของประเทศไทย¹

3.1.1 บทนิยาม²

“โรงรับจำนำ” หมายความว่า สถานที่รับจำนำซึ่งประกอบการรับจำนำสิ่งของเป็นประกันหนี้เงินกู้เป็นปกติธุระ แต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท และหมายความรวมถึงการรับหรือซื้อสิ่งของโดยจ่ายเงินให้สำหรับสิ่งของนั้นเป็นปกติธุระ แต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท โดยมีข้อตกลงหรือเข้าใจกันโดยตรงหรือโดยปริยายว่าจะได้ไถ่คืนในภายหลังด้วย

“ผู้รับจำนำ” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำ

“ทรัพย์สินจำนำ” หมายความว่า สิ่งของที่รับจำนำ

¹ ส่วนการเมืองและการเลือกตั้ง สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505*. กรุงเทพฯ : อสารศึกษาดินแดน. หน้า 1 - 12.

² พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 4.

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง คือ อธิบดีกรมการปกครอง สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตจังหวัด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ปัจจุบันคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย³

3.1.2 คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ⁴

องค์ประกอบ

(1) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นประธานกรรมการ
(2) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
(3) อัยการสูงสุด	เป็นกรรมการ
(4) อธิบดีกรมการปกครอง	เป็นกรรมการ
(5) อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	เป็นกรรมการ
(6) ผู้บังคับการกองทะเบียน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ

อำนาจหน้าที่⁵

- (1) กำหนดท้องที่ที่จะอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำ
- (2) กำหนดจำนวนโรงรับจำนำในท้องที่ที่เห็นสมควร
- (3) พิจารณาคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำหรือคำขอย้ายสถานที่ตั้งโรงรับจำนำ
- (4) ดำเนินการอย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

3.1.3 การตรวจโรงรับจำนำ

เจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำ⁶

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดกรมการปกครองตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป

(2) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปลัดจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ และปลัดอำเภอแห่งท้องที่

³ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 43.

⁴ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 5.

⁵ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 6.

⁶ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และเจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำ ตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 ลงวันที่ 4 มกราคม 2548

(3) ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้เกี่ยวข้องร้องขอ

(5) มีอำนาจเข้าไปในโรงรับจำนำเพื่อตรวจทรัพย์สินจำนำและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับจำนำ
หน้าที่ของเจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำ⁷

เจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีหน้าที่ตรวจโรงรับจำนำมีหน้าที่ ดังนี้

(1) ตรวจตราโรงรับจำนำที่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วย
โรงรับจำนำ ถ้าหากปรากฏความผิดก็ให้จัดการไปตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่

(2) ตรวจทรัพย์สินของที่จำนำและทรัพย์สินหลุดตกเป็นกรรมสิทธิ์ของโรงรับจำนำว่าตรงกับ
รูปพรรณของหายที่มีผู้มาร้องทุกข์ไว้หรือไม่

(3) เจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำพบสิ่งของที่โรงรับจำนำรับจำนำไว้นั้นตรงกับคำนิ
รูปพรรณของหาย หรือมีกรณีอื่นอันควรสงสัยว่าเป็นของหายให้มีอำนาจยึดหรือมาอายัด
ประกอบการพิจารณาความบกพร่องของโรงรับจำนำ

(4) การตรวจพบข้อบกพร่องของผู้รับจำนำ เช่น พิมพ์มือผู้จำนำไว้เลอะเลือนไม่ชัดเจนก็ดี
หรือจดคำนิรูปพรรณ ไม่เรียบร้อยก็ดี ให้รายงานแสดงข้อบกพร่องให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต
พิจารณาสั่งการไปตามระเบียบ

(5) ตรวจการปฏิบัติงานของโรงรับจำนำ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ
พ.ศ. 2505 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

การตรวจโรงรับจำนำเมื่อกล่าวโดยย่อ แบ่งการตรวจเป็น 3 ประเภท คือ⁸

(1) ตรวจของที่ยังไม่หลุดเป็นสิทธิ คือ ตรวจว่าสิ่งของที่โรงรับจำนำรับจำนำไว้นั้นตรงกับ
ตัวจำนำที่ทำไว้หรือไม่ และตรงกับรูปพรรณของแจ้งหายที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองทะเบียน
ประวัติอาชญากรรม) ส่งมาให้ทราบหรือไม่

(2) ตรวจทรัพย์สินของตามบัญชีทรัพย์สินหลุดเป็นสิทธิที่ทางโรงรับจำนำยื่นต่อเจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ.2505 มาตรา 25 ว่าของที่หลุดเป็นสิทธิตามบัญชี
ที่เสนอไปนั้นตรงกับรูปพรรณแจ้งหายหรือไม่ และได้ลงไว้ในตัวจำนำถูกต้องหรือไม่เพื่อป้องกันมิให้
โรงรับจำนำหลีกเลี่ยงในการยื่นบัญชีทรัพย์สินหลุดเป็นสิทธิได้

(3) ตรวจทั่วไป คือ ตรวจว่าโรงรับจำนำจะปฏิบัติหน้าที่ของตนครบถ้วนตามที่กฎหมาย
กำหนดไว้หรือไม่ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจพบว่าโรงรับจำนำใดกระทำความผิดหรือบกพร่องประการใด

⁷ ส่วนการเมืองและการเลือกตั้ง สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 1, หน้า 96.

⁸ ส่วนการเมืองและการเลือกตั้ง สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 1, หน้า 97.

ให้รายงานความผิดหรือข้อบกพร่องของโรงรับจำนำที่ได้ตรวจพบให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป

3.1.4 การอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำ

การตั้งโรงรับจำนำ

การตั้งโรงรับจำนำจะต้องได้รับใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำ โดยที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำมีอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำ เมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำเห็นสมควรแล้ว เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีหน้าที่ออกใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำให้แก่ผู้ขอ คือ อธิบดีกรมการปกครอง สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตจังหวัด ซึ่งขั้นตอนการขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำและการอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง⁹ ดังนี้

ผู้ประสงค์จะขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำ ให้ยื่นตามแบบคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำตามแบบ จ.1 ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตประกาศให้มายื่นคำขออนุญาตซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 15 วัน

คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ อาจให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำวางเงินประกันต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตก็ได้

สถานที่ตั้งโรงรับจำนำที่ขออนุญาต ต้องมีระยะตามทางเดินถึงกันใกล้ที่สุดห่างจากโรงรับจำนำที่รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้วไม่น้อยกว่า 500 เมตร

กรณีที่มีผู้ขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำหลายราย และไม่มีโรงรับจำนำที่รับอนุญาตให้ตั้งอยู่ก่อนแล้วในระยะตามทางเดินถึงกันใกล้ที่สุดน้อยกว่า 500 เมตร ถ้าสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเหล่านั้นมีระยะตามทางเดินถึงกันที่ใกล้ที่สุดห่างกันน้อยกว่า 500 เมตร เมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำพิจารณาเห็นสมควรอนุญาตแล้ว ให้ใช้วิธีจับสลากเพื่อให้เหลือผู้รับอนุญาตแต่เพียงรายเดียว ผู้ที่จับสลากได้จะเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำในสถานที่ขออนุญาตตั้งนั้น

ในท้องที่ใดคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำเห็นว่าไม่มีผู้ยื่นคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำเกินความจำเป็นของท้องที่ และถ้าไม่มีทางตกลงกันได้ ก็ให้คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนดจำนวนโรงรับจำนำในท้องที่นั้น เพื่อให้มีการว่าประมุขในระหว่างบุคคลที่ได้ยื่นคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำตามข้อ 1 เว้นแต่บุคคลที่ขาดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำ ซึ่งคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำจะกำหนดจำนวนโรงรับจำนำเพื่อให้มีการว่า

⁹ กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่มที่ 80/ตอนที่ 1/หน้า 1/1 มกราคม 2506

ประมูลไว้ก่อนมีผู้ยื่นคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำก็ได้ โดยการว่าประมูลโรงรับจำนำ ให้ยื่นแบบ คำว่าประมูลตั้งโรงรับจำนำตามแบบ จ.2

การว่าประมูลตั้งโรงรับจำนำ ให้กำหนดระยะเวลาคราวหนึ่ง 5 ปี คณะกรรมการควบคุม โรงรับจำนำจะให้กระทำโดยวิธีลับหรือเปิดเผยก็ได้

ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนดจำนวนโรงรับจำนำไว้มากกว่า หนึ่งโรง ให้ว่า ประมูลคราวละหนึ่งโรง และให้ผู้ว่าประมูลในจำนวนเงินสูงสุดเป็นผู้มีสิทธิ ได้รับอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำที่ว่าประมูลนั้น

การออกใบอนุญาต¹⁰

เมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำได้พิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ขออนุญาตตั้ง โรงรับจำนำ จะโดยการว่าประมูลหรือไม่ก็ตาม ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ออกใบอนุญาตตั้ง โรงรับจำนำให้แก่ผู้นั้น ซึ่งใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำเป็นไปตามแบบ จ.3

การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาต¹¹

ในกรณีคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำไม่อนุญาตให้ผู้ขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำ ตั้งโรงรับจำนำ ผู้ขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด

อายุของใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาต¹²

ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำให้ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต และผู้รับจำนำจะต้องยื่นต่อใบอนุญาตเป็นประจำทุกปี

3.1.5 การจัดทำบัญชี

กฎหมายได้กำหนดให้ผู้รับจำนำจัดทำบัญชี 2 ประเภท ดังนี้

(1) บัญชีงบเดือนยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตามแบบและวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง¹³ (ตามแบบ จ.7) ทั้งนี้ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนปฏิทิน¹⁴

¹⁰ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 10 วรรคหนึ่ง.

¹¹ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 10 วรรคสอง.

¹² พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 11.

¹³ กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 81/ ตอนที่ 29/หน้า 199/31 มีนาคม 2507 ข้อ 4.

¹⁴ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 27.

(2) บัญชีทรัพย์สินที่ผู้จำหน่ายขาดส่งดอกเบี้ยเป็นเวลาว่าสี่เดือนยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และปิดประกาศบัญชีนั้นไว้ ณ ที่เปิดเผย ที่โรงรับจำนำนั้น¹⁵ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง¹⁶

3.1.6 การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำ

คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำที่กำหนดไม่เกิน 3 เดือน หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำเมื่อปรากฏว่า¹⁷

(1) ผู้รับจำนำหรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานของผู้รับจำนำฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ

(2) ผู้รับจำนำหรือกรรมการหรือผู้จัดการของผู้รับจำนำซึ่งเป็นนิติบุคคลขาดคุณสมบัติตามมาตรา 9

ในกรณีสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำหรือเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำเมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำเห็นสมควร จะมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเข้าควบคุมโรงรับจำนำที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำนั้นด้วยก็ได้

การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต¹⁸

ผู้รับจำนำมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

3.1.7 การเข้าควบคุมโรงรับจำนำ¹⁹

เมื่อได้มีคำสั่งคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำให้ควบคุมโรงรับจำนำใด ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับจำนำแห่งโรงรับจำนำนั้นทราบและเข้าควบคุมโรงรับจำนำนั้นทันที การควบคุม จะกระทำโดยเข้าดำเนินกิจการโรงรับจำนำนั้นเสียเองแทนผู้รับจำนำ หรือจะเข้าตรวจตราดูแลให้ผู้รับจำนำดำเนินกิจการโรงรับจำนำให้ถูกต้องเรียบร้อย

¹⁵ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 25.

¹⁶ กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 81/ตอนที่ 29/หน้า 199/31 มีนาคม 2507 ข้อ 3.

¹⁷ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 29.

¹⁸ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 30.

¹⁹ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 37.

การควบคุมโรงรับจำนำจะกระทำโดยกำหนดระยะเวลาควบคุมหรือไม่ก็ได้ และเมื่อได้เข้าควบคุมแล้ว จะเลิกการควบคุมเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำจะเห็นสมควร

เมื่อได้มีคำสั่งคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำให้เลิกควบคุมโรงรับจำนำ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับจำนำทราบและเลิกการควบคุมตามคำสั่งนั้น

3.1.8 การเลิกกิจการโรงรับจำนำ

ผู้รับจำนำผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการรับจำนำก็ให้กระทำได้ แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบก่อนเลิกกิจการโรงรับจำนำไม่น้อยกว่า 7 วัน

ผู้ซึ่งเลิกกิจการรับจำนำจะรับจำนำภายหลังที่เลิกกิจการรับจำนำแล้วไม่ได้ แต่ผู้นั้นยังคงมีหน้าที่ต่อ ผู้จำนำและต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าผู้นั้นยังเป็นผู้รับจำนำตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับการรับจำนำที่ได้กระทำไว้ก่อนแล้ว²⁰

ผู้รับจำนำผู้ใดต้องเลิกกิจการรับจำนำเพราะใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำสิ้นอายุและไม่ได้รับใบอนุญาต ให้ตั้งโรงรับจำนำใหม่ ผู้นั้นยังคงมีหน้าที่ต่อผู้จำนำและต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และกฎกระทรวงที่ออกตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าผู้นั้นยังเป็นผู้รับจำนำตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับการรับจำนำที่ได้กระทำไว้ก่อนแล้ว²¹

กรณีตามมาตรา 32 และมาตรา 33 เมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำเห็นสมควรจะมีคำสั่งให้ควบคุมโรงรับจำนำนั้น ๆ ก็ได้²²

โดยสรุป กลไกของกฎหมายโรงรับจำนำของประเทศไทยให้คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ มีหน้าที่การควบคุมโรงรับจำนำตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 โดยมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจในการกำหนดท้องที่ที่จะอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำ กำหนดจำนวนโรงรับจำนำในท้องที่ที่เห็นสมควร

การตั้งโรงรับจำนำจะต้องได้รับใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำ ซึ่งขั้นตอนการขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำและการอนุญาตให้ตั้งโรงรับจำนำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำมีอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งโรงรับจำนำ เมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำได้พิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ขออนุญาตตั้ง

²⁰ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 32.

²¹ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 33.

²² พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505. มาตรา 34.

โรงรับจำนำ จะโดยการว่าประมูลหรือไม่ก็ตาม ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต อันได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตจังหวัด ออกใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำให้แก่ผู้นั้น และห้ามมิให้ผู้รับจำนำย้ายสถานที่ตั้งโรงรับจำนำเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ โดยที่ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำให้ใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีที่ได้รับอนุญาต

คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำมีอำนาจสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำเมื่อปรากฏว่าใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำหากผู้รับจำนำหรือกรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานของผู้รับจำนำฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติหรือผู้รับจำนำหรือกรรมการหรือผู้จัดการของผู้รับจำนำซึ่งเป็นนิติบุคคล ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 9

ในกรณีสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำหรือเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำเมื่อคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำเห็นสมควร จะมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เข้าควบคุมโรงรับจำนำที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงรับจำนำนั้นด้วยก็ได้ การควบคุมจะกระทำโดยเข้าดำเนินกิจการโรงรับจำนำนั้นเสียเองแทนผู้รับจำนำ หรือจะเข้าตรวจตราดูแลให้ผู้รับจำนำดำเนินกิจการโรงรับจำนำให้ถูกต้องเรียบร้อย ซึ่งจะกำหนดระยะเวลาควบคุมหรือไม่ก็ได้ และเมื่อได้เข้าควบคุมแล้ว จะเลิกการควบคุมเมื่อใดก็ได้

ในการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงรับจำนำนั้น เจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจเข้าไปในโรงรับจำนำเพื่อตรวจทรัพย์สินจำนำ และเอกสารที่เกี่ยวกับการรับจำนำ และผู้รับจำนำต้องให้ความสะดวกตามสมควร หากมีเหตุควรสงสัยว่าทรัพย์สินจำนำหรือตัวรับจำนำเป็นของได้มาโดยการกระทำความผิด ให้ผู้รับจำนำแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ทันที และต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า และผู้รับจำนำจะต้องยื่นบัญชีงบเดือนและบัญชีที่ผู้รับจำนำขาดส่งดอกเบี้ยเป็นเวลากว่าสี่เดือนยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตด้วย

3.2 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

บทบัญญัติแห่งมาตรา 77 เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ ยังไม่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใดมาก่อน ในการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัตินั้น โดยหลักทั่วไปจะมีกรอบอยู่เพียงว่า จะต้องไม่ตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ สิ่งใดที่ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญรัฐย่อมออกกฎหมายมาบังคับใช้กับประชาชนได้เสมอ ต่อมาเริ่มมีแนวความคิดที่จะกำหนดกรอบให้กว้างขึ้น เพื่อป้องกันมิให้รัฐใช้อำนาจของรัฐทำให้ประชาชนต้องเสียสิทธิและ

เสรีภาพเกินสมควร รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงบัญญัติเป็นเงื่อนไข ลักษณะของกฎหมายและกรอบแห่งการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนเข้มงวดยิ่งขึ้น เช่น จะต้องอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชนไว้ ให้ปรากฏ และในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเงื่อนไขไว้ ก็ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ กำหนด ทั้งกฎหมายจะต้องไม่มีลักษณะให้เกิดผลในการบังคับแก่กรณีใดหรือแก่บุคคลใด เป็นการเฉพาะด้วย ทำนองเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญปัจจุบัน แต่โดยผลของ บทบัญญัติทำนองเดียวกับมาตรา 26 ดังกล่าว ยังไม่เป็นหลักประกันเพียงพอที่จะไม่ให้รัฐ ตรากฎหมายมาสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนอย่างไม่คุ้มค่า ทั้งกฎหมายที่ตราออกใช้บังคับ ก็มักจะปรากฏว่ามีได้มีการใช้บังคับอย่างจริงจัง อันเป็นที่มาของการทุจริตหรือประพฤตินิชอบ ได้ง่าย สร้างความเหลื่อมล้ำ และความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน โดยรัฐมิได้เคยรับรู้ถึงภาระ ที่ประชาชนจะต้องได้รับจากผลของกฎหมายนั้น ๆ จึงเกิดแนวคิดที่จะกำหนดกรอบและหลักการ สำคัญในการตรากฎหมายขึ้นไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นที่มาของมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560²³

มาตรา 77²⁴ บัญญัติว่า รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุง กฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชน เข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตาม กฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผย ผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณา ในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสม กับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

²³ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (2562). *ความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. หน้า 120 - 121.

²⁴ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ตราไว้ ณ วันที่ 6 เมษายน 2560. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 (ตอนที่ 40 ก), หน้า 1.

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา 77 แล้วได้กำหนดมาตรการไว้ 4 มาตรการ²⁵ ได้แก่

1. มาตรการทั่วไป
2. มาตรการก่อนการตรากฎหมาย
3. มาตรการหลังการตรากฎหมาย
4. มาตรการควบคุมเนื้อหาของกฎหมาย

ซึ่งในมาตรการควบคุมเนื้อหาของกฎหมาย ได้มีการกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตเฉพาะกรณีที่เป็นอาจใช้ทางเลือกอื่น เช่น จดแจ้งอัตโนมัติ และการตรวจสอบภายหลัง ใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้ตรวจสอบอุทธรณ์ และวางกรอบได้ กำหนดระยะเวลาดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน เช่น หากพ้นกำหนดถือว่าเห็นชอบ และจะต้องไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเกินสมควร เป็นต้น

3.2.1 หลักการสำคัญในมาตรา 77 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 77 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้วางหลักการสำคัญไว้ 8 ประการ ดังนี้²⁶

3.2.1.1 หลักการประการแรกที่สำคัญที่สุด คือ การกำหนดให้รัฐพึงมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น สิ่งใดที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องมีกฎหมาย ก็ควรเลือกใช้วิธีนั้นก่อน เพราะเมื่อตราเป็นกฎหมายแล้ว ย่อมจะต้องมีบทบังคับอย่างเข้มงวด และสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนขึ้นในทันทีที่มีการตรากฎหมาย นั้น อย่างไรก็ตามจะถือว่ามีความจำเป็น ต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไปตามแนวทางที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยและวางหลักอย่างค่อยเป็นค่อยไป

3.2.1.2 เมื่อกำหนดให้มีการตรากฎหมายใหม่เท่าที่จำเป็นแล้ว รัฐจะต้องย้อนกลับไปพิจารณากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้วว่ามีผลความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชนมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ยกเลิก หรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เหล่านั้นเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสถานะที่เป็นจริงในปัจจุบัน

²⁵ คณะทำงานเสริมสร้างองค์ความรู้ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และเตรียมการด้านวิชาการสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และการเตรียมการด้านวิชาการของสำนักวิชาการ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. หน้า 27 - 28.

²⁶ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ. อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 23. หน้า 121 - 123.

3.2.1.3 เมื่อมีกฎหมายแล้ว รัฐจะต้องดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายได้โดยสะดวก ซึ่งในยุคที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่สะดวกและรวดเร็วเช่นปัจจุบัน ย่อมไม่เป็นการยากที่รัฐจะดำเนินการให้เกิดผลเช่นนั้น แต่ลำพังการจัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงตัวบทกฎหมาย ไม่ได้ทำให้ประชาชนสามารถปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ได้อย่างถูกต้อง สิ่งที่รัฐจะต้องดำเนินการ คือ ต้องดำเนินการให้ประชาชนสามารถเข้าใจกฎหมายนั้น ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งอาจทำเป็นระบบที่น่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องมารวมไว้ในที่เดียวกัน หรือจัดทำคำอธิบายสั้น ๆ หรือคู่มือพอที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจได้ว่าตนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด อย่างไร

3.2.1.4 เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือผลกระทบที่จะมีต่อประชาชน หรือสามารถเสนอแนะแนวทางใหม่ ๆ ที่หน่วยงานของรัฐอาจนึกไม่ถึงได้ จึงกำหนดให้ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำความคิดเห็นนั้น ไปใช้ประกอบการตรากฎหมายในทุกขั้นตอน ซึ่งมีได้หมายความว่า ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นในทุกขั้นตอน แต่หมายถึงการนำความคิดเห็นที่ได้รับฟังมาแต่ต้นนั้น ไปใช้ประกอบการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วย

3.2.1.5 เพื่อแสดงให้เห็นว่ากฎหมายนั้นมีความจำเป็นต้องตราขึ้นอย่างแท้จริง มาตรา 77 จึงกำหนดให้ต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ประโยชน์ที่จะได้รับจากการตรากฎหมายนั้น และภาระที่จะเกิดกับประชาชน รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ประชาชนจะต้องเสียไปในการปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อวิเคราะห์ว่ากฎหมายนั้นมีความคุ้มค่าและมีความจำเป็นอย่างแท้จริง

3.2.1.6 เมื่อกฎหมายนั้นใช้บังคับแล้ว มาตรา 77 ยังกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามระยะเวลาที่จะมีกฎหมายกำหนด ในการวิเคราะห์ดังกล่าวต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การประเมินผลสัมฤทธิ์นี้จะป็นเครื่องบ่งชี้ว่า ผลที่คาดหวังไว้ในการตรากฎหมายนั้น ได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ มีการบังคับใช้อย่างเข้มงวดเพียงใด และที่สำคัญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎหมายจนเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือสร้างความสุขสงบให้แก่ประชาชนและสังคมมากน้อยเพียงใด

3.2.1.7 เพื่อเป็นการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินและการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปพร้อมกัน มาตรา 77 จึงกำหนดเงื่อนไขในการตรากฎหมายให้หลีกเลี่ยงการใช้ระบบอนุญาต ซึ่งเป็นที่มาของการทุจริตประพฤติมิชอบ และระบบคณะกรรมการซึ่งทำให้เกิดขั้นตอน และหาตัวบุคคลที่จะรับผิดชอบในผลแห่งการกระทำมิได้ นอกจากนั้น ในกรณีที่ทำให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการใช้ดุลพินิจในเรื่องใดจะต้องกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนไว้ให้ชัดเจน

3.2.1.8 โดยธรรมชาติของกฎหมายซึ่งตราขึ้นเพื่อบังคับกับประชาชน จึงมักจะมิบทกำหนดโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติตามด้วยเสมอ และโทษที่กำหนดไว้ก็ต้องเป็นโทษทางอาญา ซึ่งนับวันจะกำหนดให้สูงขึ้น ๆ จนอาจกลายเป็นเครื่องมือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ไปในทางที่ไม่ชอบได้ จึงได้กำหนดเงื่อนไขเป็นประการสุดท้าย ว่า การกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย ให้กำหนดแต่เฉพาะเมื่อเป็นความผิดร้ายแรงเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องไปศึกษาและวางแนวทางในการกำหนด "ผลร้าย" แบบใหม่ขึ้นแทนที่โทษทางอาญา เช่น อาจกำหนดเป็นโทษทางปกครองแทน เป็นต้น

3.2.2 วิธีการดำเนินการตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560²⁷

การดำเนินการตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มีหลักการดังนี้ 1) หลักการก่อนตรากฎหมาย 2) หลักการยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย 3) หลักการเมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้ว

โดยหลักการยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย

การยกเลิกกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นการยกเลิก กฎหมายทั้งฉบับพร้อมกันหลายฉบับ โดยการตรากฎหมายยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น หรือเป็นการปรับปรุงกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้วเห็นสมควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง ทั้งนี้ การยกเลิกกฎหมายและการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้กฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประชาชน

เมื่อมีกฎหมายใช้บังคับแล้วต้องการยกเลิกกฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายก็ต้องอาศัยกฎหมายที่อยู่ระดับเดียวกันหรือสูงกว่าเพื่อยกเลิกกฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมาย โดยการยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายมีเงื่อนไขดังนี้

- (1) กฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์
- (2) กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประชาชน การที่จะอ้างเงื่อนไขได้ต้องมีการประเมินผลของกฎหมายทุกระยะเวลาที่กำหนด
- (3) ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผย

²⁷ คณะอนุกรรมการจัดทำองค์ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). *องค์ความรู้เกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับสมุดไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. หน้า 47 - 49.

ผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน

(4) ถ้ามีการปรับปรุงกฎหมายรัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

กล่าวโดยสรุป รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 ได้วางหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับกฎหมายที่รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประชาชน

มาตรา 77 ได้กำหนดเงื่อนไขในการตรากฎหมายให้หลีกเลี่ยงการใช้ระบบอนุญาต ซึ่งเป็นที่มาของการทุจริตประพดมิชอบ การกำหนดอายุการได้รับอนุญาตเฉพาะกรณีที่เป็น และในกรณีที่มีการกำหนดอายุการได้รับอนุญาตและการต่ออายุการได้รับอนุญาต ต้องแสดงผลของการขอต่ออายุการได้รับอนุญาต และต้องมีการตรวจสอบการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตที่ผ่านมาด้วย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

อนึ่ง ระบบคณะกรรมการซึ่งทำให้เกิดขั้นตอน และหาตัวบุคคลซึ่งจะรับผิดชอบในผลแห่งการกระทำมิได้ นอกจากนั้น ในกรณีที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการใช้ดุลพินิจในเรื่องใดจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้ตรวจสอบอุทธรณ์และวางกรอบได้ โดยกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนไว้ให้ชัดเจน

3.3 มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการประกอบธุรกิจโรงรับจำนำในต่างประเทศ

การให้บริการรับจำนำได้เกิดขึ้นมานานแล้วในหลายประเทศ และเป็นกิจการที่ประสบความสำเร็จในการเป็นสถาบันที่ให้ผู้ยืมแก่ประชาชนรายย่อย และประชาชนระดับรากหญ้า โรงรับจำนำในทวีปเอเชียจัดตั้งขึ้นก่อนทวีปยุโรป โดยจัดตั้งครั้งแรกที่ประเทศจีนในช่วงปี ค.ศ. 479 - 502 หลังจากนั้นจึง แพร่หลายต่อไปยังประเทศอื่นในทวีปเอเชียในการรับจำนำ

โดยทั่วไปผู้รับจำนำจะต้องได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายก่อนจึงจะสามารถประกอบธุรกิจโรงรับจำนำได้²⁸

3.3.1 กฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจโรงรับจำนำในสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา

ผู้ประกอบกิจการรับจำนำทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942 (พ.ศ. 2485) ฉบับที่มีการแก้ไขปรับปรุงในปี ค.ศ. 1953 (พ.ศ. 2496), ปี ค.ศ. 1956 (พ.ศ. 2499), ปี ค.ศ. 1963 (พ.ศ. 2506) และ ปี ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516) กฎหมายดังกล่าวควบคุมการประกอบกิจการรับจำนำในสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา โดยมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบกิจการรับจำนำ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับจำนำ หลักเกณฑ์ทรัพย์สินจำนำ หลักเกณฑ์การตรวจสอบ การพิจารณา และการกระทำที่เป็นความผิดและบทกำหนดโทษ²⁹ ทั้งนี้ กฎหมายโรงรับจำนำมีผลบังคับใช้ในจังหวัด อำเภอ เมือง และสถานที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ตามที่ระบุไว้ในตารางแรกท้ายพระราชบัญญัตินี้ หากจังหวัด อำเภอ เมือง และสถานที่ที่อื่นใดต้องการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา³⁰

กฎหมาย Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942 (พ.ศ. 2485)³¹ มีสาระสำคัญ ดังนี้

3.3.1.1 บทนิยาม³²

ภายใต้กฎหมายฉบับนี้เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

“วันที่บังคับใช้” หมายถึง วันที่ 24 เมษายน 2485

“พลเมืองของศรีลังกา” หมายถึง บุคคลใด ๆ ที่เป็นพลเมืองของสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

“อำเภอ” หมายถึง เขตการปกครองของอำเภอ

“องค์กรต่างประเทศ” หมายถึง บริษัทที่ปรากฏในส่วนที่ 11 ของกฎหมายว่าด้วยบริษัทและองค์กร

²⁸ วิมล ชาติะมีนา. (2554). โครงการ *บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการสถานธนาкуบาลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงทางการเงินของประชาชน*. รายงานวิจัยสมบูรณ สำนักรงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.). หน้า 4-2.

²⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 4-12.

³⁰ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942 มาตรา 2

³¹ Pawnbrokers Ordinance Nos 13 of 1942

³² Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 47.

“บริษัทต่างประเทศ” หมายถึง หุ่นส่วนประกอบด้วยบุคคลที่ไม่ใช่พลเมืองของ
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา

“เดือน” หมายถึง ระยะเวลาสามสิบวันในการคิดกำไรหรือดอกเบี้ย

“ผู้รับจํานำ” หมายถึง บุคคลที่ประกอบกิจการในการรับจํานำ

“ผู้จํานำ” หมายถึง ผู้ส่งมอบทรัพย์สินไว้เป็นประกันเงินกู้กับผู้รับจํานำ

“ทรัพย์สินจํานำ” หมายถึง สิ่งของที่ผู้รับจํานำรับไว้เป็นประกันเงินกู้

“ร้าน” หมายถึง บ้านที่อยู่อาศัย คลังสินค้า สถานที่ประกอบกิจการ และสถานที่ใด ๆ
ที่ดำเนินการรับจํานำ

“ลายมือชื่อ” หมายถึง การลงลายมือชื่อ หรือวิธีการอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน สามารถ
ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือแทนได้ โดยให้ใช้นิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย

“สินค้าหรือวัสดุที่ยังไม่สมบูรณ์” รวมถึง สินค้าใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการผลิตหรือส่วนใด
ส่วนหนึ่งของการผลิตหรือเข้าสู่สถานะสำหรับกระบวนการหรือการดำเนินการใด ๆ
ที่จะดำเนินการในเวลานั้นหรือก่อนหน้านั้นจะเสร็จสมบูรณ์หรือเสร็จสิ้นเพื่อวัตถุประสงค์
ในการอุปโภคหรือบริโภค

3.3.1.2 คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

หลังจากปี ค.ศ. 1964 (พ.ศ. 2507) เป็นต้นมา ห้ามผู้ที่ไม่ใช่ประชากรของสาธารณรัฐ
สังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา องค์กรต่างประเทศ และบริษัทต่างประเทศประกอบธุรกิจ
รับจํานำในประเทศ³³ เว้นแต่ได้ออกใบอนุญาตให้กับบุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจรับจํานำใน
สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ก่อนปี ค.ศ. 1964 ให้สามารถประกอบธุรกิจต่อไปได้
ใบอนุญาตที่ออกให้ให้กับผู้ที่ไม่ใช่ประชากรของสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
องค์กรต่างประเทศ และบริษัทต่างประเทศ ไม่ว่าวัตถุประสงค์ใดให้ใบอนุญาตดังกล่าวเป็นโมฆะ³⁴

3.3.1.3 การขออนุญาตประกอบกิจการโรงรับจํานำ

การขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจํานำ

บุคคลใดต้องการใบอนุญาตประกอบกิจการรับจํานำต้องยื่นคำขอกับเจ้าพนักงานของรัฐ
และการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจจํานำมีค่าธรรมเนียม 1,000 รูปี³⁵

บุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตตั้งโรงรับจํานำ ต้องแสดงให้เจ้าพนักงานของรัฐเห็นว่าตนมี
สถานะที่ดีในการประกอบธุรกิจโรงรับจํานำ³⁶ และบุคคลผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นผู้พิสูจน์ว่าตนมิได้

³³ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 2A.

³⁴ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 7.

³⁵ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 5.

กระทำความผิดใด ๆ ภายใต้กฎหมายนี้ และเป็นพลเมืองของสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตย ศรีลังกา และมีได้เป็นองค์กรต่างประเทศ และบริษัทต่างประเทศ³⁷

โดยกฎหมายโรงรับจำนำสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาห้ามมิบุคคลใดประกอบธุรกิจโรงรับจำนำโดยไม่มีใบอนุญาตที่ออกโดยเจ้าพนักงานของรัฐแห่งท้องที่ที่ประกอบธุรกิจโรงรับจำนำ

ใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจโรงรับจำนำให้มีลักษณะตามที่รัฐกำหนดโดยใบอนุญาตทุกใบต้องระบุวัน เดือน ปี ที่ออกใบอนุญาตให้ชัดเจน และกำหนดวันหมดอายุภายในวันที่ 31 กรกฎาคมของปีถัดไป³⁸

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่สามารถโอนให้บุคคลอื่น หรือโอนให้ธุรกิจอื่น ๆ ได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานของรัฐ การโอนใบอนุญาตก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานของรัฐนั้นตกเป็นโมฆะ³⁹

หลังจากเจ้าพนักงานของรัฐออกใบอนุญาตให้กับบุคคลใดแล้ว จะต้องจัดส่งสำเนาใบอนุญาตให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งท้องที่ที่สถานประกอบกิจการโรงรับจำนำที่ได้รับอนุญาตให้เปิดกิจการรับจำนำนั้นตั้งอยู่⁴⁰

การปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำ

เจ้าพนักงานของรัฐจะไม่ออกใบอนุญาตในการประกอบกิจการโรงรับจำนำให้⁴¹ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ในช่วง 5 ปีก่อนขออนุญาตเปิดโรงรับจำนำ ผู้ขอใบอนุญาตกระทำความผิดตามบทบัญญัติที่ 11, 13, 17 หรือ 18 ในประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดที่ระบุอยู่ในกฎหมายนี้

(2) เจ้าพนักงานของรัฐมีความเห็นว่า ที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการโรงรับจำนำตามคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำอยู่ในบริเวณที่เหตุโจรกรรมบ่อยครั้ง หรือผู้ขออนุญาตไม่มีสถานะที่ดีในการประกอบกิจการโรงรับจำนำ หรือมีการขายสิ่งมีน้มา หรือฝิ่น หรือกัญชา

(3) ถูกยกเลิกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำตามภายใต้บทบัญญัติตามกฎหมายนี้

³⁶ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 6.

³⁷ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 46C.

³⁸ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 3.

³⁹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 3A.

⁴⁰ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 4.

⁴¹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 8.

เจ้าพนักงานของรัฐอาจปฏิเสธที่จะต่ออายุใบอนุญาตให้กับผู้ถือใบอนุญาตตามมาตรา 3 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าก่อนการขอใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีเจตนาฉ้อโกงและวัตถุประสงค์ไม่เป็นไปตามกฎหมายนี้

และห้ามไม่ให้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงรับจำนำให้กับผู้ประกอบการขายทอดตลาด⁴² หรือไม่มีสถานที่ที่ปลอดภัยมั่นคงในการจัดเก็บรักษาเงิน (Security in cash)⁴³

3.3.1.4 หน้าทีของผู้ประกอบการโรงรับจำนำ

ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องดำเนินการ⁴⁴ ดังนี้

(1) จัดให้มีป้ายคำว่า “Pawnbroker” ภายนอกตัวร้าน ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่เป็นภาษาสิงหล หรือภาษาทมิฬ หรือภาษาอังกฤษ

(2) จัดแสดงในพื้นที่ของสถานที่ประกอบกิจการโรงรับจำนำให้เห็นได้อย่างชัดเจน และมีจุดสังเกตที่ชัดเจนเป็นภาษาสิงหล หรือภาษาทมิฬ หรือภาษาอังกฤษ ตามที่กฎหมายกำหนด

ห้ามผู้รับใบอนุญาตเปิดสถานประกอบกิจการโรงรับจำนำก่อนเวลา 08.00 น. และหลังจากเวลา 20.00 น.⁴⁵

ห้ามประกอบธุรกิจขายทอดตลาดในสถานประกอบกิจการโรงรับจำนำ⁴⁶

เอกสารประกอบการรับจำนำ บัญชี แบบฟอร์ม หรือเอกสารที่ใช้ในการประกอบธุรกรรม การรับจำนำจะต้องอยู่ในรูปภาษาสิงหล หรือภาษาทมิฬ หรือภาษาอังกฤษ⁴⁷ ผู้รับจำนำจะต้องจัดเก็บบัญชีทรัพย์สินจำนำ และบัญชีขายทรัพย์สินจำนำ โดยจะต้องบันทึกรายการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างถูกต้องและชัดเจนตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้เจ้าพนักงานของรัฐใช้ในการตรวจสอบตามความจำเป็น⁴⁸

ในการนี้ผู้รับจำนำอาจให้ผู้แทนหรือพนักงานดำเนินการแทนได้ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้⁴⁹

การหยุดให้บริการ

⁴² Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 9.

⁴³ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 9A.

⁴⁴ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 13.

⁴⁵ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 11.

⁴⁶ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 12.

⁴⁷ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 14.

⁴⁸ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 15.

⁴⁹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 46B.

หากผู้รับจำนำมีความจำเป็นที่จะต้องออกจากสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกามากกว่า 3 เดือน จะต้องดำเนินการ⁵⁰ ดังนี้

(1) แจ้งให้เจ้าพนักงานของรัฐทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(2) แต่งตั้งผู้แทนทำหน้าที่แทนผู้รับจำนำในขณะที่ไม่อยู่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา และแจ้งชื่อบุคคลที่เป็นผู้แทนให้เจ้าพนักงานของรัฐทราบ

3.3.1.5 ตั๋วจำนำ (Pawn ticket)⁵¹

ตั๋วรับจำนำทุกใบจะต้องมีต้นฉบับและตั๋วจำนำตามแบบฟอร์มที่กฎหมายกำหนด

การพิมพ์ตั๋วรับจำนำต้องพิมพ์เป็นภาษาสิงหล ภาษาทมิฬ และภาษาอังกฤษ ด้านหลังตั๋วทุกใบ

การจำนำซึ่งมีวงเงินมากกว่า 100 รูปีขึ้นไป ผู้รับจำนำเป็นผู้รับผิดชอบในการติดอากรแสตมป์บนตั๋วจำนำมูลค่า 25 เซ็นต์

การรับจำนำจะไม่มีผลสมบูรณ์จะกว่าผู้จำนำและผู้รับจำนำได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้จำนำลงลายมือชื่อบนต้นฉบับตั๋วรับจำนำ

(2) ผู้รับจำนำลงลายมือชื่อบนตั๋วรับจำนำ และมอบตั๋วจำนำให้แก่ผู้จำนำ

(3) ผู้จำนำได้รับและยอมรับตั๋วจำนำจากผู้รับจำนำ

3.3.1.6 อัตราดอกเบี้ย⁵² (Rate of interest)

ห้ามผู้รับจำนำคิดดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ 2 ต่อเดือน และไม่มีข้อกำหนดใดห้ามมิให้ผู้รับจำนำจัดเก็บภาษีการค้า (Business Turnover Tax) จากผู้จำนำ

3.3.1.7 การไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ

ทรัพย์สินจำนำทุกชนิดสามารถไถ่ถอนคืนได้ภายใน 12 เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการรับจำนำ โดยไม่รวมวันที่รับจำนำ⁵³ โดยสามารถไถ่ถอนคืนได้จนกว่าจะได้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนำนั้น⁵⁴

กระบวนการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ⁵⁵ (Procedure for redemption of a pledge)

(1) ผู้จำนำสามารถไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ โดยคืนตั๋วจำนำให้แก่ผู้รับจำนำ

⁵⁰ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 10.

⁵¹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 16.

⁵² Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 16.

⁵³ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 18.

⁵⁴ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 19.

⁵⁵ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 20.

(2) ผู้จำนำสามารถมอบให้ผู้แทนมาไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำได้

(3) ถ้าผู้รับจำนำเสียชีวิต หรือเป็นบุคคลไร้ความสามารถ ถ้าผู้ครอบครองตัวจำนำอ้างสิทธิในการไถ่ถอน ให้ผู้รับจำนำสามารถอนุญาตให้ผู้ครอบครองตัวจำนำไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำได้ต้องกระทำตามแบบที่กฎหมายกำหนด

(4) ตามที่กำหนดไว้ใน (1), (2) และ (3) ผู้จำนำจะต้องชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยและภาษีการประกอบธุรกิจ

หากผู้รับจำนำมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ครอบครองตัวจำนำได้มาอย่างผิดกฎหมาย ผู้รับจำนำอาจจับและกักตัวบุคคลและตัวจำนำ และส่งมอบตัวให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็สามารถกระทำได้

ใบเสร็จรับเงิน⁵⁶

ผู้รับจำนำต้องออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้รับจำนำที่มาไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำทุกครั้งโดยระบุจำนวนต้นเงินกู้ ดอกเบี้ย และภาษีการประกอบธุรกิจ โดยเก็บสำเนาใบเสร็จรับเงินไว้ในบัญชีรับจำนำ โดยไม่ต้องรับผิดชอบเสียด่างครุภัณฑ์ เว้นแต่กรณีที่ดินคอกเบี้ยและภาษีการประกอบธุรกิจสูงกว่า 100 รูปี

การชดเชยการเสื่อมสภาพของทรัพย์สินจำนำ⁵⁷

หากผู้จำนำสามารถพิสูจน์ต่อศาลได้ว่าการเสื่อมสภาพของทรัพย์สินจำนำเกิดจากความผิดพลาด การละเลย และการดูแลรักษาที่ไม่เหมาะสมของผู้รับจำนำ ศาลอาจสั่งให้ผู้รับจำนำชดเชยส่วนต่างจากเหตุดังกล่าวให้กับเจ้าของทรัพย์สินจำนำตามความเหมาะสม

กรณีเจ้าของทรัพย์สินไม่มีตัวรับจำนำ⁵⁸

(1) ผู้ใดกล่าวอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินจำนำโดยไม่มีส่วนปลายตัวรับจำนำ หรือกล่าวอ้างว่ามีส่วนปลายตัวรับจำนำแต่ส่วนปลายตัวรับจำนำสูญหาย หรือถูกโจรกรรม หรือถูกทำลาย หรือถูกฉ้อโกง สามารถยื่นคำขอแจ้งปลายตัวจำนำสูญหายได้ที่สำนักงานสันติภาพและความยุติธรรม (Justice and Peace) เพื่อขอไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำได้

(2) ผู้รับจำนำมีหน้าที่จ่ายค่าชดเชยให้กับเจ้าของทรัพย์สินจำนำ กรณีที่การมอบทรัพย์สินจำนำให้กับผู้ไถ่ถอนเกิดความผิดพลาด บกพร่อง หรือในกรณีอื่น ๆ

หน้าที่ของผู้รับจำนำหลังการไถ่ถอนหรือการขายทอดตลาด⁵⁹

⁵⁶ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 25.

⁵⁷ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 21.

⁵⁸ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 22.

⁵⁹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 23.

(1) ผู้รับจำนำมีหน้าที่เก็บต้นข้าวและส่วนปลายตัวรับจำนำหลังจากที่มีการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำไว้เป็นระยะเวลา 12 เดือน

(2) ผู้รับจำนำมีหน้าที่เก็บต้นข้าวตัวรับจำนำกรณีที่มีการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำโดยไม่มีส่วนปลายตัวรับจำนำไว้เป็นระยะเวลา 12 เดือน

(3) ผู้รับจำนำมีหน้าที่เก็บต้นข้าวตัวรับจำนำหลังจากที่มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนำไว้เป็นระยะเวลา 12 เดือน

การชดเชยเจ้าของทรัพย์สินกรณีทรัพย์สินจำนำสูญหาย⁶⁰

(1) กรณีที่ทรัพย์สินจำนำสูญหายไม่ว่าด้วยสาเหตุใดก็ตามในขณะที่ผู้รับจำนำเก็บรักษาทรัพย์สินจำนำนั้น ผู้รับจำนำมีหน้าที่จ่ายเงินชดเชยให้กับเจ้าของทรัพย์สินจำนำ

(2) เมื่อผู้รับจำนำเลิกประกอบกิจการรับจำนำ และจำนวนเงินประกันที่ได้จัดหาไว้มีน้อยกว่าค่าชดเชยที่จะต้องชดใช้ให้แก่เจ้าของทรัพย์สินตาม (1) ผู้รับจำนำมีหน้าที่จ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้จำนำ

3.3.1.8 ความรับผิดชอบกรณีไฟไหม้⁶¹

กรณีที่ทรัพย์สินจำนำถูกทำลาย หรือเสียหายจากเหตุไฟไหม้ภายในระยะเวลาของการไถ่ถอน ผู้รับจำนำมีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย โดยจ่ายเงินให้กับผู้จำนำตามมูลค่าของทรัพย์สินจำนำหักออกด้วยต้นทุนเงินกู้ ดอกเบี้ย และภาษีการประกอบธุรกิจ

3.3.1.9 การขายทอดตลาดด้วยวิธีการประมูล⁶²

ทรัพย์สินจำนำที่ไม่มีการไถ่ถอนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดจะถูกขายทอดตลาดด้วยวิธีการประมูล ภายใต้ขั้นตอนการประมูลที่กำหนด โดยผู้รับจำนำต้องแจ้งกับเจ้าพนักงานของรัฐในพื้นที่และผู้จำนำทราบ⁶³ ล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 14 วัน ก่อนนำทรัพย์สินจำนำที่พ้นระยะเวลาไถ่ถอนออกประมูลขายต่อสาธารณะ

การขายทรัพย์สินจำนำสูงกว่าวงเงินรับจำนำ ดอกเบี้ย และภาษีการประกอบธุรกิจ ผู้รับจำนำจะต้องดำเนินการ⁶⁴ ดังนี้

(1) แจ้งให้ผู้จำนำทราบถึงจำนวนทรัพย์สินจำนำที่นำออกประมูลขายรวมถึงมูลค่าหลังหักต้นทุน และมูลค่าของทรัพย์สินจำนำส่วนที่เพิ่มขึ้นจากวงเงินรับจำนำ

⁶⁰ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 24.

⁶¹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 23A.

⁶² Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 26.

⁶³ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 27.

⁶⁴ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 28.

(2) ภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจากการประมูลขายทรัพย์สินจำนำ จะต้องคืนมูลค่าของทรัพย์สินจำนำส่วนที่เพิ่มขึ้นให้กับผู้จำนำ

(3) หากไม่มีการร้องขอมูลค่าของทรัพย์สินจำนำส่วนที่เพิ่มขึ้นภายในระยะเวลา 1 ปี ผู้รับจำนำต้องนำเงินมูลค่าของทรัพย์สินจำนำส่วนที่เพิ่มขึ้นของผู้จำนำไปวางไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ (Kachcheri) ที่ใกล้กับสถานที่ประกอบกิจการโรงรับจำนำที่สุดเพื่อให้ผู้จำนำ

การขายทรัพย์สินจำนำที่มีมูลค่าจำนำสูงกว่า 5 รูปี ก่อนครบกำหนดไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ ในราคาที่สูงกว่าต้นเงินกู้รวมกับดอกเบี้ย และเจ้าของทรัพย์สินจำนำไม่มีความต้องการซื้อคืนในราคาเท่ากับวงเงินรับจำนำภายในระยะเวลา 1 ปี การประมูลทรัพย์สินจำนำทอดตลาดต้องขายให้ได้ราคา ที่ใกล้เคียงกับวงเงินรับจำนำรวมกับดอกเบี้ยให้มากที่สุด หากมิได้มูลค่าของทรัพย์สินจำนำ ส่วนที่เพิ่มขึ้น ให้นำไปวางไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ (Kachcheri) ที่ใกล้ที่สุด⁶⁵

หากผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่นำมูลค่าของทรัพย์สินจำนำส่วนที่เพิ่มขึ้นไปวางไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ (Kachcheri) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 28 และ 29 นั้นเป็นความผิด ในกรณีศาล เห็นว่าได้กระทำความผิดจริงนอกจากการลงโทษอื่น ๆ แล้ว ศาลอาจสั่งให้วางเงินในส่วนมูลค่าของ ทรัพย์สินจำนำส่วนที่เพิ่มวางไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ (Kachcheri) ที่ใกล้ที่สุดเพื่อให้ผู้จำนำ

การบอกกล่าวตามมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยส่งไปตามที่อยู่ของผู้จำนำตามที่ระบุไว้ในสมุดบันทึกจำนำและการแจ้งตามมาตรา 26 (2) ให้แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเช่นกัน⁶⁶

ทั้งนี้ ผู้รับจำนำสามารถซื้อทรัพย์สินจำนำได้ด้วยวิธีการประมูล⁶⁷

ภายในระยะเวลา 2 ปี หลังจากที่มีการนำทรัพย์สินหลุดจำนำขายทอดตลาด เจ้าของ ทรัพย์สินจำนำสามารถตรวจสอบการขายทรัพย์สินดังกล่าวได้จากสมุดบันทึกของผู้รับจำนำได้ โดยผู้รับจำนำจะต้องยินยอมให้เจ้าของทรัพย์สินตรวจสอบลายมือชื่อของผู้ประมูลทรัพย์สิน และ รายละเอียดเกี่ยวกับการประมูลขายทรัพย์สินดังกล่าว⁶⁸

3.3.1.10 การยึดทรัพย์สินจำนำ⁶⁹

ผู้ใดที่ประสงค์จะจำนำทรัพย์สินกับผู้รับจำนำ แต่ไม่สามารถกระทำได้ตามที่กฎหมาย กำหนดได้ หรือตั้งใจให้ข้อมูลเท็จกับผู้รับจำนำเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ หรือพยายามไถ่ถอน

⁶⁵ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 29.

⁶⁶ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 30.

⁶⁷ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 31.

⁶⁸ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 32.

⁶⁹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 33.

ทรัพย์สินที่ตนเอง ไม่สิทธิความเป็นเจ้าของ หรือแย้งกับผู้รับจำนำว่าทรัพย์สินจำนำเป็นทรัพย์สินที่ต้องสงสัยว่าถูกโจรกรรม หรือได้มาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้รับจำนำสามารถยึดทรัพย์สินจำนำดังกล่าวได้ ภายใต้การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จนกว่าจะมีการพิจารณาไต่สวนของศาลตามที่กฎหมายกำหนด

3.3.1.11 การตรวจสอบโรงรับจำนำ

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้มีหน้าที่ดูแลโรงรับจำนำ อาจแจ้งให้ผู้รับจำนำเตรียมตัวตาม วัน เวลา ที่กำหนดในคำสั่ง และจัดทำหนังสือ หรือเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงรับจำนำเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และผู้รับจำนำทุกรายอยู่ภายใต้บังคับของมาตรานี้จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งดังกล่าว⁷⁰

เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งจากรัฐ เป็นผู้ตรวจสอบสามารถเข้าไปในโรงรับจำนำในเวลาใด ๆ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบ บันทึก หนังสือ เอกสารใด ๆ หรือสิ่งของรับจำนำไว้ และต้องอำนวยความสะดวกกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่⁷¹ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจึงจะมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายนี้⁷²

3.3.1.12 การกระทำที่เป็นความผิดและบทกำหนดโทษ

การกระทำความผิดของผู้จำนำ⁷³

(1) ประสงค์ที่จะจำนำทรัพย์สินกับผู้รับจำนำ แต่ไม่สามารถกระทำตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดได้

(2) ตั้งใจให้ข้อมูลเท็จกับผู้รับจำนำเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่

(3) พยายามไถ่ถอนทรัพย์สินที่ตนเองไม่สิทธิความเป็นเจ้าของ

(4) ไม่มีหลักฐานทางกฎหมายให้กับผู้รับจำนำว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินดังกล่าวโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(5) ให้ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับสิทธิความเป็นเจ้าของทรัพย์สินกับผู้รับจำนำ

(6) ไม่สามารถกระทำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ภายใต้กฎหมายนี้

การกระทำความผิดของผู้รับจำนำ⁷⁴

(1) รับจำนำทรัพย์สินจากผู้จำนำที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี หรือผู้ที่เมาสุรา

⁷⁰ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 34.

⁷¹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 35.

⁷² Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 46.

⁷³ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 36.

⁷⁴ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 37.

- (2) รับจำนำโดยไม่ให้ส่วนปลายตัวรับจำนำกับผู้จำนำ
 - (3) ซื้อ หรือรับจำนำ หรือแลกเปลี่ยน ส่วนปลายตัวรับจำนำกับผู้รับจำนำอื่น
 - (4) จำวานบุคคลอื่นที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี เพื่อจำนำทรัพย์สิน
 - (5) ซื้อทรัพย์สินจำนำ นอกเหนือจากการซื้อด้วยวิธีการประมูลขายทอดตลาด
 - (6) รับจำนำทรัพย์สิน เพื่อที่จะซื้อทรัพย์สินที่ตนเองรับจำนำนั้น
 - (7) ทำข้อตกลงกับผู้ใดก็ตาม เพื่อจำนำ ซื้อ ขาย หรือไถ่ถอนทรัพย์สินนั้น
 - (8) ขายหรือไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำนอกเหนือจากข้อกำหนดภายใต้กฎหมายนี้
 - (9) กระทบความผิดพลาดในการบันทึกบัญชี หรือไม่สามารถกระทำตามข้อกำหนดในการบันทึกบัญชีภายใต้กฎหมายนี้
 - (10) ยึดหรือควบคุมทรัพย์สินภายใต้กฎหมายนี้ โดยปราศจากเหตุอันสมควร
 - (11) ไม่สามารถเก็บรักษาทรัพย์สินจำนำให้อยู่ในสภาพเดิมได้
 - (12) ไม่สามารถกระทำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ภายใต้กฎหมายนี้
- ห้ามมิให้ฝ่ายลีนิน เครื่องนุ่งห่ม หรือ สินค้าที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ หรือวัตถุที่ต้องผ่านกระบวนการผลิตและปรับแต่ง⁷⁵

บทกำหนดโทษ

ผู้รับจำนำจะต้องรับผิดชอบในการที่ผู้แทนได้กระทำหรือละเว้น ไม่กระทำเกี่ยวกับกิจการรับจำนำ เจ้าพนักงานหรือตัวแทนของผู้รับจำนำโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติใด ๆ ของบทบัญญัตินี้เป็นความผิดและจะต้องรับผิดชอบในการกระทำตามโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดตามกฎหมายนี้⁷⁶

ผู้ใดก็ตามที่กระทบความผิดภายใต้กฎหมายนี้ต้องเสียค่าปรับไม่เกิน 1,000 รูปี หรือจำคุกไม่เกิน 6 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ⁷⁷

ผู้รับจำนำ ผู้แทน หรือเจ้าพนักงานของโรงรับจำนำถูกตัดสินว่าได้กระทบความผิดตามกฎหมายนี้ จากการฉ้อโกง มีส่วนรู้เห็นการรับของโจร ให้ได้รับโทษตามความผิดนั้น และให้ยกเลิกใบอนุญาตที่ออกให้ผู้รับจำนำรายนั้น⁷⁸ ภายใต้กฎหมายฉบับนี้หากปรากฏต่อศาลว่าทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับจำนำได้มาจากการกระทำผิดกฎหมาย ให้ศาลมีคำสั่งให้ส่งทรัพย์สินดังกล่าวให้กับเจ้าของทรัพย์สินนั้นภายใต้ข้อกำหนด ถ้ามีตามความเหมาะสม⁷⁹

⁷⁵ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 38.

⁷⁶ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 40.

⁷⁷ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 41.

⁷⁸ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 42.

⁷⁹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942. มาตรา 43.

ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องดูแลธุรกิจโรงรับจำนำให้มีความปลอดภัยและ
ผู้จำนำได้รับทราบว่าจะสามารถไถ่ถอนทรัพย์สินได้ตามเงื่อนไขและให้ถือว่าการกู้ยืมเงิน
เป็นการจำนำภายใต้กฎหมายนี้⁸⁰

รัฐมนตรีอาจกำหนดระเบียบอย่างไรเพื่อให้มีผลใช้บังคับกับกฎหมายนี้ ตามที่กำหนด
เพื่อเป็นการเตรียมการตามบทบัญญัตินี้ สำหรับเรื่องใด ๆ อันมิได้คาดหมาย เตรียมการจัดหา
เสริมมาตรการป้องกันเกี่ยวกับการรับจำนำ โดยระเบียบดังกล่าวจะต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา
และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงจะมีผลใช้บังคับ⁸¹

โดยสรุป กฎหมายโรงรับจำนำของสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาได้กำหนดให้
เจ้าพนักงานของรัฐแห่งท้องที่ที่จะประกอบธุรกิจโรงรับจำนำเป็นผู้พิจารณาคำขออนุญาตตาม
หลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยกำหนดวันหมดอายุภายในวันที่ 31 กรกฎาคม
ของปีถัดไป หลังจากเจ้าพนักงานของรัฐออกใบอนุญาตให้กับบุคคลใดแล้ว จะต้องจัดส่งสำเนา
ใบอนุญาตให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งท้องที่ที่สถานประกอบการโรงรับจำนำที่ได้รับอนุญาต
ให้เปิดกิจการรับจำนำนั้นตั้งอยู่

เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งจากรัฐ เป็นผู้ตรวจสอบสามารถเข้าไปใน
โรงรับจำนำในเวลาใด ๆ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบ บันทึก หนังสือ เอกสารใด ๆ หรือสิ่งของ
รับจำนำไว้ และต้องอำนวยความสะดวกกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

3.3.2 กฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจโรงรับจำนำในสหรัฐอเมริกา รัฐโอเรกอน

กฎหมายที่ใช้ในการควบคุมโรงรับจำนำของสหรัฐอเมริกา มีความแตกต่างกัน
ในแต่ละรัฐแต่โดยทั่วไปมีรูปแบบเดียวกัน เมื่อเข้าใช้โรงรับจำนำผู้จำนำจะได้รับตัวที่ระบุชื่อ ที่อยู่
ของผู้กู้ รายละเอียดสิ่งของที่นำมาจำนำ ดอกเบี้ยและวันกำหนดชำระ ซึ่งตัวนี้จะมีต้นฉบับอยู่ที่
โรงรับจำนำ เพื่อที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถตรวจสอบทรัพย์สิน สิ่งของที่นำมาจำนำได้ นอกจากนี้
กฎหมายยังควบคุมอัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไว้ด้วย เมื่อระยะเวลาตามสัญญาเงินกู้ยืม
หมดลงตามที่ระบุในตัวจำนำ ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องมีการเตือนให้ผู้จำนำมาไถ่คืน
สินค้าด้วย ในรัฐโอเรกอนการประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของ
รัฐโอเรกอน กฎหมายโรงรับจำนำได้บัญญัติไว้ใน Oregon Revised Statutes Volume :

⁸⁰ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942 มาตรา 46

⁸¹ Pawnbroker Ordinance ปี ค.ศ. 1942 มาตรา 46A

18 - Financial Institutions, Insurance Chapter 726 - Pawnbrokers โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของกฎหมายโรงรับจำนำของรัฐโอเรกอนได้ ดังนี้

3.3.2.1 บทนิยาม⁸²

ตามบทบัญญัตินี้

“ผู้รับจำนำ” หมายถึง บุคคล หุ่นส่วน สมาคม หรือบริษัท ที่ให้กู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยมากกว่าร้อยละ 10 ต่อปี โดยจะต้องมีการส่งมอบสิ่งของนั้นไว้เป็นประกันหนี้กู้ยืมเงินดังกล่าว

“ทรัพย์สินส่วนบุคคล” หมายถึง ทรัพย์สินที่จับต้องได้และบุคคลนั้นเป็นเจ้าของรวมถึง ทรัพย์สินและสิ่งหามิทรัพย์สิน เช่น เฟอร์นิเจอร์ ผลผลิต เครื่องจักรกล เครื่องมือและอุปกรณ์ วัสดุ และสื่อ ทรัพย์สินที่ไม่ต้องลงทะเบียนกับกรมการขนส่ง รถขับเคลื่อนบนหิมะรถพ่วงที่มีน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 8,000 ปอนด์และได้รับการออกแบบหรือผลิตขึ้นมาหรือมีความเหมาะสมในการบรรทุกเรือ รถขับเคลื่อนบนหิมะ หรือยานพาหนะทุกชนิด อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำการเกษตร

“ทรัพย์สินส่วนบุคคล” ไม่รวมถึง ทรัพย์สินที่ต้องลงทะเบียนกับกรมการขนส่ง เว้นแต่ เรือรถขับเคลื่อนบนหิมะรถพ่วงที่มีน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 8,000 ปอนด์ ตามที่กำหนดในวรรค (a) ของอนุมาตรานี้ ภาระหน้าที่ หลักทรัพย์หรือหลักฐานการกู้ยืมเงิน ทรัพย์สินที่ไม่สามารถจับต้องได้

“ทรัพย์สินจำนำ” หมายถึง ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่ส่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงรับจำนำ

“ผู้จำนำ” หมายถึง บุคคลซึ่งได้ส่งมอบทรัพย์สินที่จำนำไปที่โรงรับจำนำ เว้นแต่ ในกรณีที่บุคคลผู้ส่งมอบสิ่งของจำนำ ได้เปิดเผยว่าตนเป็นเพียงตัวแทนกระทำการแทนตัวการ ในกรณีดังกล่าวให้ถือว่าตัวการมีฐานะเป็นผู้จำนำ

“สัญญาจำนำ” หมายถึง การกู้ยืมเงินที่ผู้รับจำนำที่กำกับขึ้นกับผู้จำนำโดยมีสิ่งของเป็นประกันเงินกู้ยืม

บทบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องและบุคคลใดฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้จะต้องได้รับการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ใน ORS 726.990⁸³ และในบทบัญญัตินี้ การตีความ หรือการจำกัดสิทธิอำนาจหรือสิทธิพิเศษที่ให้บุคคลใดตามกฎหมายอื่น ๆ ของรัฐนี้ การกู้ยืมเงิน หรือการต่ออายุให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าว⁸⁴

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจเป็นผู้รักษาการและบังคับใช้กฎหมายนี้ และสามารถออกข้อกำหนดและกฎขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อบังคับใช้กับการดำเนินการโรงรับจำนำ

⁸² Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.010.

⁸³ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.020.

⁸⁴ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.030.

ทั้งนี้ก่อนที่จะบังคับใช้ข้อกำหนดและกฎ จะต้องจัดทำสำเนาข้อกำหนดและกฎให้ผู้ประกอบกิจการ
โรงรับจำนำทุกราย⁸⁵

3.3.2.2 การขออนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำ

ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการโรงรับจำนำ หรือใช้ชื่อธุรกิจ หรือโฆษณาด้วย
วิธีการใด ๆ ให้ผู้อื่นเชื่อว่าเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงรับจำนำ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตตามบทบัญญัตินี้และโดยการขอใบอนุญาตจากผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจ
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้⁸⁶ รูปแบบของใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการ
กรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจกำหนด โดยจะต้องมีชื่อผู้รับจำนำ ที่อยู่สถานที่ประกอบกิจการ
โดยปิดไว้ให้เห็นได้ชัดเจนในที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการโรงรับจำนำ⁸⁷

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ บริษัท, บริษัท
จำกัด, ห้างหุ้นส่วน จำกัด, บุคคลเว้นแต่ว่า⁸⁸

(1) บริษัท จำกัด หรือห้างหุ้นส่วน จำกัด ได้ยื่นเอกสารภายใต้ ORS Chapter 63 หรือ 67

(2) บุคคลที่ชื่อธุรกิจปลอม ได้ลงทะเบียนภายใต้ ORS Chapter 648 หรือ

(3) บริษัทของรัฐ โอเรกอนที่มีสถานะที่ดีหรือบริษัทต่างชาติที่มีคุณสมบัติในการทำธุรกิจ
ในรัฐตามกฎหมาย

การขออนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำ จะต้องยื่นคำขอตามแบบที่ผู้อำนวยการ
กรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจกำหนด กรณีบุคคลยื่นขออนุญาตจะต้องมีชื่อ ที่อยู่ และสถานที่
ประกอบกิจการ กรณีผู้ยื่นคำขอเป็นห้างหุ้นส่วนหรือสมาคม จะต้องมีชื่อ ที่อยู่ และสถานที่
ประกอบกิจการของหุ้นส่วนทุกคนของห้างหุ้นส่วนหรือสมาคม กรณีบริษัทเป็นผู้ขออนุญาต
จะต้องมี ชื่อ ที่อยู่ และสถานที่ประกอบกิจการ ของเจ้าหน้าที่และผู้จัดการของบริษัทนั้น โดยใน
คำขออนุญาตให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเขตและเมืองกับถนนและหมายเลขถ้ำมี ของสถานที่ตั้ง
ประกอบกิจการโรงรับจำนำ และข้อมูลอื่น ๆ ที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจร้องขอ
เมื่อได้รับใบอนุญาตผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำครั้งแรกจะต้องเสีย
ค่าธรรมเนียม 500 ดอลลาร์⁸⁹ และผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องวางหลักทรัพย์
25,000 ดอลลาร์ พร้อมกับเลตเตอร์ ออฟ เครดิต เพื่อเป็นหลักประกันพร้อมกับการยื่นคำขออนุญาต

⁸⁵ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.260.

⁸⁶ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.040.

⁸⁷ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.090.

⁸⁸ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.050.

⁸⁹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.060.

เพื่อใช้ในการดำเนินการในรัฐโอเรกอนหรือบุคคลใดที่ได้รับความเสียหายจากผู้รับจำนำภายใต้ บทบัญญัตินี้⁹⁰

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจจะไม่อนุญาตให้บุคคลที่ขออนุญาตประกอบ กิจการโรงรับจำนำ ในกรณีดังต่อไปนี้⁹¹

(1) ผู้ยื่นคำขออนุญาตมีหนี้สินสิ้นพันตัวอันจะมีผลกระทบต่อประกอบการกิจการ โรงรับจำนำ

(2) กระทำการหรือร่วมกระทำการไม่สุจริต น้อฉล หรือผิดกฎหมาย ในธุรกิจหรือ การประกอบอาชีพใด ๆ

(3) ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายธนาคาร กฎหมายเครดิตยูเนียน กฎหมายสินเชื่อผู้บริ โภค หรือกฎหมายโรงรับจำนำ หรือกฎ หรือคำสั่งที่ออกภายใต้กฎหมายนี้

(4) ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดฐานฉ้อ โกง

(5) ไม่มีคุณสมบัติพื้นฐานในการประกอบกิจการ โรงรับจำนำ หรือเคยได้รับการอบรม หรือไม่มีประสบการณ์และความรู้ในการประกอบกิจการ

(6) ศาลมีคำสั่งไม่ว่าถาวรหรือชั่วคราวจากการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับ ธุรกิจโรงรับจำนำ

(7) ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจได้ออกคำสั่งลงโทษบุคคลให้รับโทษทางแพ่ง

(8) ได้รับคำสั่งลงโทษที่ออกโดยหน่วยงานกำกับดูแลของรัฐอื่นหรือรัฐบาลกลาง ที่มีอำนาจเหนือสถาบันการธนาคาร สหภาพเครดิต บริษัทสินเชื่อเพื่อผู้บริ โภคหรือสมาคม ออมทรัพย์ภายในห้าปีและบุคคลที่ถูกลงโทษทางแพ่งหรือบุคคลติดประวัติถูกขับชื่อออกจาก สถาบันการธนาคารของรัฐ ธนาคารแห่งชาติ สมาคมออมทรัพย์ หรือบริษัทสินเชื่อผู้บริ โภค

เมื่อผู้ขออนุญาตประกอบกิจการ โรงรับจำนำได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน บทบัญญัตินี้ครบถ้วนแล้วและไม่มีเหตุที่จะไม่ออกใบอนุญาตให้กับผู้ขออนุญาต ผู้อำนวยการ กรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจจะต้องออกใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงรับจำนำให้กับผู้ขออนุญาต ภายใน 45 วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอครบถ้วนสมบูรณ์ ในกรณีที่ไม้อนุญาตให้ผู้ขออนุญาต กรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจ ลงนาม ลงวันที่ พร้อมกับคำว่า “ไม่อนุมัติ” ในคำขออนุญาตและ แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับพร้อมเหตุผลที่ไม่อนุญาตตามคำขอนั้น⁹² กฎหมายโรงรับจำนำยังห้ามมิให้ผู้รับจำนำประกอบธุรกิจโรงรับจำนำที่ในสถานที่ที่ไม่ได้ระบุไว้ใน

⁹⁰ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.070 (1).

⁹¹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.075.

⁹² Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.080.

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำ ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจออกใบอนุญาตเพิ่มเติมให้ผู้ได้รับใบอนุญาตได้ ใบอนุญาตเพิ่มเติมแต่ละใบให้ใช้กับสถานที่ประกอบกิจการโรงรับจำนำเพียงแห่งเดียว⁹³ กรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำย้ายสถานที่ประกอบกิจการจะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจทราบเป็นหนังสือทันที และให้ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำสำหรับสถานที่นั้น⁹⁴ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้⁹⁵

ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำให้มีผลบังคับใช้ได้จนกว่าจะถูกยกเลิกเพิกถอน หรือระงับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ แต่ไม่กระทบภาระผูกพันที่ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำได้กระทำกับผู้จำนำก่อนที่จะถูกยกเลิก เพิกถอน หรือระงับใบอนุญาต⁹⁶

3.3.2.3 การเพิกถอนและระงับใบอนุญาต

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจเพิกถอนและระงับใบอนุญาตหากพบว่า⁹⁷

(1) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่สามารถชำระค่าธรรมเนียมรายปีได้หรือไม่สามารถรักษาสถานภาพทางการเงิน ตามที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจกำหนดไว้และอยู่ภายใต้อำนาจของบทบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติตามบทบัญญัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบริษัท เพื่อให้อยู่ในสถานะทางการเงินที่ดี ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำเป็นบริษัท

(2) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำได้ฝ่าฝืน กฎ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติใด ๆ ที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจกำหนดภายใต้อำนาจของบทบัญญัตินี้

(3) ข้อเท็จจริงหรือเงื่อนไขใด ๆ ที่มีก่อนออกใบอนุญาต ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจจะต้องปฏิเสธไม่ออกใบอนุญาต

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจระงับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำเป็นระยะเวลา 30 วัน โดยไม่ได้ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเพื่อรอผลการสอบสวน หากพบว่าเหตุในการเพิกถอนหรือระงับใบอนุญาต เกี่ยวข้องกับสถานที่ประกอบกิจการโรงรับจำนำหลายแห่งของผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำรายเดียวกันผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจเพิกถอนหรือระงับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำทุกแห่งหรือบางแห่งแล้วแต่กรณี

⁹³ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.100.

⁹⁴ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.110.

⁹⁵ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.090.

⁹⁶ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.180.

⁹⁷ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.150.

กรณีที่อยู่อำนาจการกรมบริการผู้บริโภครและธุรกิจพิเศษ หรือเพิกถอน หรือระงับใบอนุญาตต้องเปิดโอกาสให้ผู้กรณีได้โต้แย้งคัดค้านตามที่กฎหมายกำหนดไว้ใน ORS Chapter 183⁹⁸ และการพิจารณาต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ใน ORS Chapter 183⁹⁹

ในการนี้ผู้อำนาจการกรมบริการผู้บริโภครและธุรกิจอาจยกเลิกการเพิกถอนหรือระงับใบอนุญาตได้เมื่อผู้ประกอบการโรงรับจำนำได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บทบัญญัตินี้หรือข้อกำหนดใด ๆ ภายใต้บทบัญญัตินี้¹⁰⁰ โดยจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในกรณีดังกล่าว 25 ดอลลาร์

การยกเลิกใบอนุญาต

ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจรับจำนำเป็นรายปีตามที่ผู้อำนาจการกรมบริการผู้บริโภครและธุรกิจกำหนด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการควบคุม การบังคับใช้ และหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงรับจำนำตามที่กฎหมายกำหนดตามบทบัญญัตินี้ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจะได้รับการประเมินก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติใบอนุญาตในการขออนุญาตครั้งแรกแล้ว และให้จ่ายค่าธรรมเนียมไม่เกินวันที่ 15 ธันวาคม หรือภายในวันเดียวกัน ซึ่งผู้อำนาจการออกกำหนดวิธีการต่อใบอนุญาตได้ และผู้อำนาจการกรมบริการผู้บริโภครและธุรกิจอาจเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมเป็นกรณีพิเศษหรือตามที่ร้องขอได้ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับโรงรับจำนำตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง¹⁰¹ ค่าธรรมเนียมรายปีที่ชำระตาม ORS 726.125 (2) เท่ากับ 350 ดอลลาร์ สำหรับการต่ออายุใบอนุญาตหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2020

3.3.2.4 หลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการโรงรับจำนำ

ข้อห้ามการประกอบกิจการโรงรับจำนำ¹⁰²

(1) ห้ามประกอบกิจการโรงรับจำนำระหว่างเวลา 21.00 น. ถึง เวลา 07.00 น. เว้นวันเสาร์สามารถประกอบกิจการโรงรับจำนำได้ถึงเวลา 22.00 น.

(2) ห้ามรับจำนำจากบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี

(3) เปลี่ยนหรือจำหน่ายทรัพย์สินจำนำซึ่งยังไม่หมดระยะเวลาไถ่ถอนหรือก่อนที่ทรัพย์สินจำนำจะถูกยึดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 726.400

อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม¹⁰³

⁹⁸ 2019 Oregon Revised Statutes /Volume : 05 - State Government, Government Procedures, Land Use /Chapter 183 - Administrative Procedures Act; Review of Rules; Civil Penalties

⁹⁹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.155.

¹⁰⁰ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.170.

¹⁰¹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.125.

¹⁰² Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.270.

- (1) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่สามารถคิดดอกเบี้ยในสัญญาในอัตราเกินกว่าร้อยละ 3 ต่อเดือน ในกรณีที่ผู้จำนำไปถอนทรัพย์สินจำนำก่อน 1 เดือน ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเก็บดอกเบี้ย 1 เดือน หรือคิดเงิน 3 ดอลลาร์ได้
- (2) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเก็บค่าบริการในการทำสัญญาและการต่ออายุสัญญาได้ร้อยละ 10 ของวงเงินกู้ยืม โดยกำหนดขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 2 ดอลลาร์ สูงสุดไม่เกิน 250 ดอลลาร์
- (3) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเก็บค่าบริการในการเก็บรักษาทรัพย์สินจำนำและการต่ออายุสัญญาได้ไม่เกินร้อยละ 5 ของวงเงินกู้ยืม โดยกำหนดขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 2 ดอลลาร์ สูงสุดไม่เกิน 250 ดอลลาร์
- (4) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่สามารถเก็บค่าบริการ ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในมาตรานี้

ในกรณีที่ผู้จำนำนำอาวุธปืนมาจำนำผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้จำนำได้ 3 ดอลลาร์ และค่าธรรมเนียม 1 ดอลลาร์ สำหรับการต่ออายุสัญญาจำนำ นอกเหนือจากการจากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐเรียกเก็บจากผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำในการครอบครองหรือโอนอาวุธปืนนั้น¹⁰⁴

เมืองหรือท้องถิ่นอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำได้ไม่เกิน 1 ดอลลาร์ต่อสัญญาจำนำหนึ่งสัญญา ที่ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำได้ทำขึ้นในปีปฏิทินนั้น ยกเว้นการต่อสัญญาจำนำ เพื่อใช้ในการบริหารและพัฒนาระบบรวมถึงฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ติดตามทรัพย์สินจำนำ ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนี้กับผู้จำนำ¹⁰⁵

ภายใต้บังคับมาตรา 726.390 หากผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจพบว่า ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นใดเรียกเก็บเงินค่าทำสัญญาหรือผลประโยชน์ใด ๆ ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตสัญญาจำนำนั้น ให้ตกเป็นโมฆะ ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจะถูกริบสิทธิในการเก็บเงินต้นและดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะต้องดำเนินการตามคำสั่งผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจ โดยให้คืนทรัพย์สินจำนำเสมือนว่าไม่มีการจำนำเกิดขึ้น โดยผู้รับจำนำไม่จำเป็นต้องชำระเงินต้นและ

¹⁰³ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.390.

¹⁰⁴ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.395.

¹⁰⁵ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.450.

คอกเบี้ย และการชำระเงินทั้งหมด ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ได้ชำระไปแล้วภายใต้สัญญา
 นำมาให้จัดเก็บเข้ากองทุน¹⁰⁶

3.3.2.5 สัญญาจำนำ (Pledge loans)¹⁰⁷

สัญญาจำนำต้องมีระยะเวลา 60 วัน เว้นแต่ผู้ประกอบการ โรงรับจำนำและผู้จำนำ
 จะตกลงกันให้ระยะเวลาที่ยืมนานกว่า 60 วัน โดยระบุไว้บนตัวจำนำและกำหนดวันหมดอายุของ
 สัญญาไว้อย่างชัดเจน ผู้จำนำอาจไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำเมื่อใดก็ได้ก่อนหมดระยะเวลาที่กำหนด
 ในสัญญา และอาจต่ออายุสัญญาจำนำออกไปอีก 60 วัน หรือนานกว่า

กรณีที่ว่าทรัพย์สินจำนำไว้เป็นประกันเงินกู้ที่มีมูลค่า 500 ดอลลาร์ หรือมากกว่ามิให้
 ผู้ประกอบการ โรงรับจำนำริบทรัพย์สินจำนำ จนกว่าจะได้แจ้งให้ผู้จำนำทราบว่าสัญญาจำนำกำลัง
 หมดระยะเวลาและมีโอกาสไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ โดยแจ้งให้ผู้จำนำทราบทางไปรษณีย์ตามที่อยู่
 สุดท้ายของผู้จำนำในสมุดบันทึกหรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการ
 โรงรับจำนำเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการแจ้งดังกล่าวและจะต้องเก็บสำเนาและซองจดหมาย
 ที่ตีกลับสำหรับการแจ้งทางไปรษณีย์ และบันทึกทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการแจ้งทางไปรษณีย์
 อิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีอื่นใดทางอิเล็กทรอนิกส์ ไม่น้อยกว่า 2 ปี

ผู้จำนำมีระยะเวลาในการผ่อนผันที่จะสามารถไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำได้อีก 30 วัน นับจาก
 วันที่ระยะเวลาในสัญญาจำนำหมดลงหรือได้รับการแจ้งจากผู้ประกอบการ โรงรับจำนำ
 ตามกฎหมายนี้ โดยไม่สามารถขยายระยะเวลาดังกล่าวได้อีก หากไม่ได้ไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ
 ตามระยะเวลาที่กำหนดผู้ประกอบการ โรงรับจำนำจะได้รับกรรมสิทธิในทรัพย์สินจำนำ และสิทธิ
 ในการถือครอง และดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้น ในฐานะเจ้าของทรัพย์สิน

บันทึกการยึดทรัพย์สินจำนำ (Record of forfeited pledges)¹⁰⁸

ผู้ประกอบการ โรงรับจำนำทุกรายจะต้องจัดทำบันทึกแยกราชการทรัพย์สินจำนำที่ถูกยึด
 ทั้งหมด โดยจะต้องมีข้อมูลดังต่อไปนี้

- (1) หมายเลขทรัพย์สินจำนำ
- (2) ชื่อ ที่อยู่ของผู้จำนำ
- (3) วันที่ทำสัญญาจำนำหรือวันที่ชำระเงินต้นและดอกเบี้ยครั้งสุดท้าย
- (4) วันที่แจ้งเตือน
- (5) วันที่ยึดทรัพย์สิน

¹⁰⁶ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.420.

¹⁰⁷ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.400.

¹⁰⁸ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.410.

ตั๋วจำนำ (Pawn ticket)

ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องทำสัญญากู้ยืมกับผู้จำนำหรือตัวแทน โดยลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้จำนำหรือตัวแทนบนตั๋วจำนำหรือบันทึกอื่น ๆ ซึ่งมีหมายเลขกำกับสัญญากู้ยืมเงินที่ ตรงกับบันทึกของทะเบียนที่กำหนดไว้ในมาตรา 726.280 หากบุคคลใดไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ทำเครื่องหมายอย่างใดอย่างหนึ่งแทนการลงลายมือชื่อ เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงรับจำนำ สามารถระบุตัวบุคคลได้ในกรณีที่ตั๋วจำนำสูญหาย¹⁰⁹ ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องส่งมอบ สัญญาจำนำให้แก่ผู้จำนำหรือผู้แทน บันทึกจำนำหรือตั๋วจำนำโดยระบุข้อความ ดังนี้¹¹⁰

- (1) วันที่ทำธุรกรรม
- (2) หมายเลขกำกับสัญญา
- (3) สิ่งของหรือทรัพย์สินจำนำ
- (4) จำนวนเงินกู้ในสัญญา
- (5) อัตราดอกเบี้ย
- (6) ชื่อ ที่อยู่ของผู้รับจำนำ
- (7) สารสำคัญที่ระบุไว้ใน มาตรา 726.400
- (8) การแจ้งผู้จำนำว่าผู้ประกอบการโรงรับจำนำได้มีการจัดเก็บทรัพย์สินจำนำ นอกสถานที่ประกอบการโรงรับจำนำที่ผู้จำนำได้ทำสัญญา
- (9) ข้อกำหนดและเงื่อนไขใดที่ผู้ประกอบการโรงรับจำนำอาจต้องการเพิ่มเติม โดยไม่ขัดบทบัญญัตินี้

ข้อความใด ๆ ที่ปรากฏบนตั๋วรับจำนำที่ผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะปิดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการโรงรับจำนำในการใช้ความระมัดระวังในการดูแลรักษาทรัพย์สินจำนำได้

ตั๋วจำนำปลอม (Spurious pawn tickets)¹¹¹

หากผู้ใดใช้ตั๋วจำนำยื่นต่อผู้ประกอบการโรงรับจำนำโดยอ้างว่าเป็นตั๋วที่ออกโดยผู้ประกอบการโรงรับจำนำ หากพบว่าเป็นตั๋วจำนำปลอมอาจยึดไว้ได้โดยไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ต่อผู้ครอบครองตั๋วจำนำ และให้จัดส่งตั๋วจำนำปลอมทางไปรษณีย์ไปยังผู้อำนวยการกรมบริการ ผู้บริโภคและธุรกิจพร้อมคำชี้แจง

3.3.2.6 การเก็บทะเบียนและบันทึกของผู้ประกอบการโรงรับจำนำ¹¹²

¹⁰⁹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.290.

¹¹⁰ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.300.

¹¹¹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.360.

¹¹² Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.280.

ผู้ประกอบการโรงรับจำนำทุกรายต้องเก็บทะเบียนและบันทึกในรูปแบบเอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (1) วันที่ทำธุรกรรม
- (2) หมายเลขทรัพย์สินจำนำ
- (3) ชื่อ ที่อยู่ของผู้จำนำหรือผู้แทนให้ระบุชื่อ ที่อยู่ของผู้แทน
- (4) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้จำนำ
- (5) วงเงินจำนำ
- (6) วันครบกำหนดสัญญาจำนำ
- (7) หมายเหตุ ระบุว่า การจำนำจะได้รับการไถ่ถอนหรือต่ออายุหรือทรัพย์สินจำนำจะถูกยึด
- (8) หมายเหตุ ระบุว่า การยึดทรัพย์สินจำนำผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องแจ้งให้

ผู้จำนำทราบหรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการยึดทรัพย์สินจำนำก่อน

ทั้งนี้ การจัดทำทะเบียนหรือบันทึกจะต้องเป็นภาษาอังกฤษและเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือบุคคลอื่นใดที่มีหน้าที่ตามกฎหมายนี้ตรวจสอบได้ การจัดเก็บข้อมูลจะต้องสามารถกำหนดภาระผูกพันที่ผู้ประกอบการโรงรับจำนำมีต่อผู้รับจำนำได้ ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจสามารถกำหนดรูปแบบทะเบียนหรือบันทึกภายใต้บังคับของกฎหมายนี้ โดยผู้ประกอบการโรงรับจำนำจะต้องเก็บทะเบียนและบันทึกไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี นับแต่วันที่ลงรายการสุดท้ายในบันทึกหรือทะเบียน

กฎระเบียบ ทรัพย์สินจำนำสูญหายหรือเสียหาย การจัดเก็บสินค้าขนาดใหญ่นอกสถานที่ และสิทธิยึดหน่วงทรัพย์สินจำนำ¹¹³

(1) ผู้ประกอบการโรงรับจำนำต้องรับผิดชอบทรัพย์สินจำนำ ในกรณีที่ไม่ใช้ความระมัดระวังในการดูแลรักษาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการป้องกันและเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้จำนำไม่ให้ทรัพย์สินจำนำเกิดความเสียหายที่อาจจะเกิดจากไฟไหม้และการโจรกรรม

(2) ผู้ประกอบการโรงรับจำนำอาจจัดเก็บสินค้าที่มีขนาดใหญ่และทรัพย์สินอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานนอกสถานที่ตั้งธุรกิจโรงรับจำนำเท่านั้น เว้นแต่ ผู้ประกอบการโรงรับจำนำและผู้จำนำได้ตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรว่าสามารถจัดเก็บทรัพย์สินดังกล่าวได้ ผู้ประกอบการโรงรับจำนำเก็บรักษาทรัพย์สินไว้สถานที่ที่ตั้งที่ได้แสดงใบอนุญาตไว้ตามที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจกำหนด และที่ตั้งนอกสถานที่ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในบทบัญญัตินี้หรือตามที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจกำหนด เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย, ข้อผูกมัด, การประกันภัย, และการบอกกล่าว โดยผู้ประกอบการโรงรับจำนำอาจมีสถานที่

¹¹³ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.380.

อีกแห่งเพื่อใช้ในการเก็บรักษาทรัพย์สินจำนำตามที่ได้รับอนุญาต สถานที่เก็บทรัพย์สินจำนำจะต้องมีรั้วรอบขอบชิด มีการรักษาความปลอดภัย การดูแลบำรุงรักษาเพื่อมิให้บุคคลใดเข้ามาในสถานที่เก็บทรัพย์สินจำนำได้โดยไม่ได้รับอนุญาต และผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภคและธุรกิจอาจกำหนดทรัพย์สินที่มีขนาดใหญ่ได้ตามวัตถุประสงค์ของบทบัญญัตินี้

(3) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำมีภาระการพิสูจน์ว่าได้ดูแลทรัพย์สินจำนำอย่างเหมาะสมแล้วหากเกิดความสูญหาย

(4) ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำมีสิทธิยึดหน่วงทรัพย์สินจำนำตามที่มีสิทธิในสัญญาจำนำเว้นแต่ ทรัพย์สินจำนำนั้นถูกโจรกรรมมาหรือมีการผูกพันอยู่ก่อนตามกฎหมายอื่น

3.3.2.7 การไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ

ผู้มีสิทธิไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ (Holder presumed entitled to redeem)¹¹⁴

ให้สันนิษฐานว่าผู้ครอบครองตัวจำนำ เป็นผู้มีสิทธิไถ่ทรัพย์สินจำนำ โดยการที่จะใช้สิทธิไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำนั้น การใช้สิทธิไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำนั้นผู้ครอบครองจะต้องชำระหนี้กู้ยืมเงินและอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำมีหน้าที่ที่จะต้องคืนทรัพย์สินจำนำก็ต่อเมื่อผู้ครอบครองตัวจำนำได้ชำระหนี้เงินกู้ยืมและดอกเบี้ยพร้อมทั้งคืนตัวจำนำ หากผู้ครอบครองตัวจำนำไม่คืนตัวจำนำ ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำมีสิทธิที่จะไม่คืนทรัพย์สินจำนำนั้น¹¹⁵

การไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำทางไปรษณีย์¹¹⁶

ผู้จำนำสามารถไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำกับผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำทางไปรษณีย์ได้โดยจัดส่งตัวแลกเงินหรือเงินสดเพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืมและดอกเบี้ย รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดส่งและบรรจุหีบห่อหากการจัดส่งเงินไม่เพียงพอผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องแจ้งให้ผู้จำนำทราบเพื่อจัดส่งเงินให้ครบตามที่กำหนด ความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการรับจำนำสิ้นสุดลงเมื่อได้จัดส่งทรัพย์สินจำนำให้ผู้ขนส่งหรือผู้แทน

ตัวจำนำสูญหาย ถูกทำลายหรือถูกโจรกรรม¹¹⁷

หากตัวจำนำสูญหาย ถูกทำลายหรือถูกโจรกรรม ผู้จำนำจะต้องแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำทราบให้ยุติการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำ ก่อนส่งมอบตัวจำนำใหม่ผู้จำนำจะต้องบันทึกปากคำเหตุที่ตัวจำนำสูญหาย ถูกทำลายหรือถูกโจรกรรม ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมไม่เกิน 3 ดอลลาร์สำหรับ

¹¹⁴ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.310.

¹¹⁵ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.330.

¹¹⁶ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.320.

¹¹⁷ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.340.

การออกตัวจำนำทดแทน ไม่เกิน 5 วันหลังจากได้รับแจ้งการสูญหาย การทำลาย หรือถูกโจรกรรม ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องให้ผู้จำนำไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำหรือออกตัวจำนำทดแทน ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่ต้องรับผิดชอบในการอนุญาตให้ผู้จำนำไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำหรือออกตัวจำนำทดแทน

ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำไม่อาจยกข้ออ้างที่จะไม่ยอมให้ผู้ไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำได้แม้กรณีที่ว่าจำนำมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง โดยจะต้องยินยอมให้ผู้ไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำได้ตามเงื่อนไข

ที่กำหนดในตัวรับจำนำก่อนมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง¹¹⁸

หากมีผู้อ้างสิทธิในการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำมากกว่าหนึ่งราย ผู้รับจำนำไม่ต้องรับผิดชอบและให้ปฏิเสธการไถ่ถอนทรัพย์สินจำนำจนกว่าสิทธิของผู้เรียกร้องจะได้รับการพิสูจน์ หากไม่สามารถตรวจสอบสิทธิได้ ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำมีสิทธิยึดหน่วงหากเป็นทรัพย์สินจำนำ ดังต่อไปนี้ เรือตามที่กำหนดใน ORS 830.005, รถขับเคลื่อนบนหิมะตามที่กำหนดใน ORS 801.490, รถพ่วงที่กำหนดไว้ในมาตรา 726.010, ยานพาหนะทุกประเภทที่ไม่ต้องจดทะเบียนกับกรมการขนส่ง ทั้งนี้ ผู้เรียกร้องสิทธิไถ่ถอนต้องดำเนินคดีกับผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำ หากไม่ดำเนินคดีภายใน 30 วัน ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำอาจขายทรัพย์สินจำนำได้ภายใต้บังคับของบทบัญญัตินี้¹¹⁹

3.3.2.8 การรายงาน

รายงานการเงิน¹²⁰

ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องเสนอรายงานประจำปีต่อผู้อำนวยการกรมบริการ ผู้บริโภคและธุรกิจก่อนหรือภายในวันที่ 15 มกราคมของทุกปีตามรูปแบบที่กำหนด โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ จำนวนสินเชื่อจำนำและยอดคงค้างต้นปี, จำนวนสินเชื่อจำนำที่เกิดขึ้นระหว่างปีและจำนวนเงินรวมของสินเชื่อจำนำที่ยกเลิก, จำนวนสินเชื่อจำนำและยอดคงค้างสิ้นปี, และข้อมูลใด ๆ ที่ผู้อำนวยการร้องขอ

รายงานการทำธุรกรรม¹²¹

ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องบันทึกการทำธุรกรรมแต่ละครั้งด้วยรูปแบบเอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์ ระบุวัน, ชื่อ, ที่อยู่ของผู้จำนำ, ประเภทและหมายเลขประจำตัวของผู้จำนำ, ลักษณะทางกายภาพ, และรายละเอียดของสิ่งของจำนำ ผู้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจะต้องส่ง

¹¹⁸ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.350.

¹¹⁹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.370.

¹²⁰ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.130.

¹²¹ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.285.

สำเนาบันทึกในรูปแบบเอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จัดทำขึ้นส่งไปยังหน่วยงานตำรวจท้องที่ที่มีเขตอำนาจในสถานที่ตั้งโรงรับจำนำภายใน 3 วัน หลังจากวันที่ทำธุรกรรม

3.3.2.9 การตรวจสอบและการสอบสวน

เพื่อให้ค้นพบการฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจบริการต้องการภายใต้อำนาจของบทบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเวลาใด ๆ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบหรือพนักงานอื่น ๆ ในกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจตรวจสอบสินเชื่อจำนำ และการประกอบกิจการ และเอกสารใด ๆ บัญชี บันทึก และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจำนำ และกิจการโรงรับจำนำทุกแห่ง และบุคคลอื่นใด ๆ ที่มีเหตุเชื่อได้ว่าประกอบกิจการโรงรับจำนำโดยไม่ได้รับอนุญาตไม่ว่าบุคคลนั้นจะกระทำหรืออ้างว่ากระทำเป็นตัวการหรือตัวแทนหรือมิได้กระทำโดยมีอำนาจภายใต้บทบัญญัตินี้

เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบและสอบสวน ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจมีเหตุเชื่อได้ว่ามีผู้ประกอบธุรกิจโรงรับจำนำโดยไม่ได้รับอนุญาตผู้ตรวจสอบหรือเจ้าหน้าที่ของกรมสามารถตรวจสอบ สถานที่ประกอบธุรกิจ หนังสือ บัญชี เอกสาร บันทึก ข้อมูล ผู้นิรภัย และห้องใต้ดิน โดยอิสระ และอาจบังคับบุคคลมาเป็นพยานเพื่อให้ปากคำ และเรียกเอกสารหรือบันทึก

ค่าใช้จ่ายในการเข้าตรวจสอบ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจเรียกคืนค่าใช้จ่ายใด ๆ ต่อศาลที่มีเขตอำนาจได้

ตามที่ผู้อำนวยการกรมบริการและธุรกิจกำหนดตามความจำเป็น ผู้ตรวจสอบ หรือเจ้าหน้าที่ของกรมจะต้องตรวจสอบสัญญาจำนำและกิจการโรงรับจำนำ สถานที่ประกอบธุรกิจ บันทึก และไฟล์ข้อมูล ของผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำ ซึ่งจะกระทำการตรวจสอบ ณ โรงรับจำนำที่ได้รับใบอนุญาต และผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำจัดส่งหนังสือ บันทึก และไฟล์เอกสาร ณ ที่ทำการของผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจ¹²²

เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบสวนและดำเนินการตามกฎหมายโรงรับจำนำ ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครวมและธุรกิจอาจจัดทำคำให้การ โดยจัดทำเป็นหนังสือ บันทึก หรือเอกสาร ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการสอบสวน หากไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิเสธที่จะให้การเป็นพยานในเรื่องใด ให้ผู้พิพากษาของศาลออกคำสั่งบังคับให้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามวิธีการลักษณะพยานที่กำหนดในกฎหมายแพ่ง

¹²² Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.250.

พยานจะได้รับค่าใช้จ่ายสำหรับพยานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ พยานกรณีอื่นจะไม่ได้รับค่าใช้จ่ายในการเข้าประชุมหรือค่าเดินทาง เว้นแต่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจ จะกำหนดว่าจำเป็นสำหรับการสอบสวน

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจอาจทำค่าใช้จ่ายการ โดยดำเนินการในลักษณะที่กฎหมายกำหนด เช่น การจัดทำค่าใช้จ่ายในศาลแพ่ง¹²³

3.3.2.10 การออกค้ำบังคับ¹²⁴

(1) ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจถ้ามีเหตุผลเชื่อได้ว่ามีการฝ่าฝืน, กำลังฝ่าฝืน, หรือกำลังจะฝ่าฝืน กฎหมาย ORS 726.040, 726.100, 726.110, 726.130, 726.270, 726.280, 726.285, 726.290, 726.300, 726.390, 726.400 หรือ 726.410 กฎ ที่ นำ มา ใช้ ภาย ใต้ บัง คับ ORS 726.260 หรือคำสั่งที่ออกภายใต้บทบัญญัตินี้ให้ออกคำสั่งให้หยุดหรือหยุดยั้งการฝ่าฝืนนั้น

(2) ไม่มีส่งรายงานประจำปี ให้ออกคำสั่งให้ส่งรายงานประจำปี

(3) ข้อมูลที่ยื่นตาม ORS 726.060, 726.110, 726.130 และ 726.250 เป็นข้อมูลเท็จหรือไม่ถูกต้อง ให้ออกคำสั่งแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วน

(4) ผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้เลตเตอร์ ออฟ เครดิต ตาม ORS 726.070 ให้ออกคำสั่งแก้ไขให้เป็นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจคำสั่งที่ออกตามมาตรานี้มีผลใช้บังคับกับบุคคลที่ได้รับคำสั่ง ให้นำ ORS 183.413 และ 183.470 มาใช้บังคับกับการออกคำสั่งภายใต้บทบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตามบุคคลที่ได้รับคำสั่งอาจไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง หากบุคคลนั้นยื่นคำขอให้มีการพิจารณาคำสั่งภายใน 20 วันหลังจากวันที่มีคำสั่งนั้น หากมิได้ยื่นคำขอจะไม่รับการพิจารณาคำสั่งนั้น

3.3.2.11 โทษทางแพ่ง¹²⁵

บุคคลใดฝ่าฝืน ORS 726.040, 726.100, 726.110, 726.130, 726.270, 726.280, 726.285, 726.290, 726.300, 726.390, 726.400 หรือ 726.410 หรือกฎใด ๆ ภายใต้อORS 726.260 หรือคำสั่งภายใต้อORS 726.440 จะต้องได้รับโทษทางแพ่งตามจำนวนที่ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจกำหนด แต่ไม่เกิน 2,500 ดอลลาร์ ค่าปรับทางแพ่งให้นำส่งกระทรวงการคลัง และผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริ โภคและธุรกิจสามารถเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ประกอบกิจการจํานำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ดังกล่าว

¹²³ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.255.

¹²⁴ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.440.

¹²⁵ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.910.

รัฐ โอเรกอน สามารถฟ้องคดีในศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อเรียกค่าปรับทางแพ่งได้ การดำเนินคดีในศาลเพื่อพิจารณาลงโทษทางแพ่ง ศาลอาจพิจารณาลงโทษปรับตามความเหมาะสมได้

3.3.2.12 โทษทางอาญา¹²⁶

การฝ่าฝืนหรือการมีส่วนร่วมในการฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ โดยผู้ประกอบกิจการ โรงรับจำนำ ผู้แทน ลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นใดเป็นการกระทำความผิดอาญา

หากพบว่าบุคคล คู่สมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย หุ่นส่วน สมาคม บริษัทที่บุคคลนั้น เป็นสมาชิก มีการกระทำความผิดอาญาตามบทบัญญัตินี้ ไม่สามารถออกใบอนุญาตให้กับ บุคคลดังกล่าวได้ภายใน 2 ปีนับแต่วันที่ได้รับการลงโทษ

โดยสรุปกฎหมายโรงรับจำนำของสหรัฐอเมริกา รัฐ โอเรกอน ผู้อำนวยการกรมบริการ ผู้บริโภครและธุรกิจ เป็นผู้พิจารณานุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำภายใต้หลักเกณฑ์ ที่กำหนดในกฎหมาย เมื่อได้รับใบอนุญาตผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำ ครั้งแรกจะต้องเสียค่าธรรมเนียม 500 ดอลลาร์ และผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงรับจำนำ จะต้องวาง หลักทรัพย์ 25,000 ดอลลาร์ พร้อมกับเสีตเตอร์ ออฟ เครดิต เพื่อเป็นหลักประกันพร้อมกับการยื่น คำขออนุญาต เพื่อใช้ในการดำเนินการในรัฐ โอเรกอนหรือบุคคลใดที่ได้รับความเสียหายจาก ผู้รับจำนำภายใต้บทบัญญัตินี้

ทั้งนี้ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงรับจำนำให้มีผลบังคับใช้ได้จนกว่าจะถูกยกเลิก เพิกถอน หรือระงับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ แต่ไม่กระทบภาระผูกพันที่ผู้ประกอบกิจการ โรงรับจำนำได้กระทำกับผู้จำนำก่อนที่จะถูกยกเลิก เพิกถอน หรือระงับใบอนุญาต

เพื่อให้ค้นพบการฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ผู้อำนวยการกรมบริการ ผู้บริโภครและธุรกิจบริการต้องการภายใต้อำนาจของบทบัญญัตินี้ ไม่ว่าเวลาใด ๆ เจ้าพนักงาน สอบสวนหรือพนักงานอื่น ๆ ในกรมบริการผู้บริโภครและธุรกิจอาจตรวจสอบการประกอบกิจการ โรงรับจำนำได้

โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ โรงรับจำนำจะต้องเสนอรายงานประจำปีต่อ ผู้อำนวยการกรมบริการผู้บริโภครและธุรกิจก่อนหรือภายในวันที่ 15 มกราคมของทุกปีตามรูปแบบ ที่กำหนด และผู้ประกอบกิจการ โรงรับจำนำจะต้องบันทึกการทำธุรกรรมแต่ละครั้งด้วยรูปแบบ เอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์ ระบุวัน, ชื่อ, ที่อยู่ของผู้จำนำ, ประเภทและหมายเลขประจำตัวของ ผู้จำนำ, ลักษณะทางกายภาพ, และรายละเอียดของสิ่งของจำนำ ผู้ประกอบกิจการ โรงรับจำนำ จะต้องส่งสำเนาบันทึกรูปแบบเอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จัดทำขึ้นส่งไปยังหน่วยงาน ดำรวจท้องถิ่นที่มีเขตอำนาจในสถานที่ตั้ง โรงรับจำนำภายใน 3 วัน หลังจากวันที่ทำธุรกรรม

¹²⁶ Pawnbroker Act 2019/ volume-18/chapter-726/ Section 726.990.